REDEEMER COLLEGE LIBRARY
PER/BX/9401/.C36

AUDITED PAID CIRCULATION ABC

CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

Address all communications to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1489.

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department Ottawa, Ontario, and for payment in cash, Postage paid at Hamilton.

FEBRUARY 7th, 1964 - No. 632 - 19th YEAR OF PUBLICATION

Godsdienstige Ervaringen

Het Massachusetts Institute of Technology is een zeer bekende hogeschool, wier invloed tot ver buiten de grenzen van de U.S.A. reikt. Het is daarom geen wonder, dat indien een der professoren van dit Institute ergens komt spreken, men iets bijzonders verwacht.

Zo heeft kortgeleden de University van Toronto de eer gehad Dr. Huston Smith van het Massachusetts Institute op bezoek te hebben. En inderdaad bleek Dr. Smith iets bijzonders te zeggen te hebben.

De professor vestigde er de aandacht op, dat meer gebruik gemaakt diende te worden van een drug, bekend onder de letters LSD (een aanduiding voor lysergic acid diethylamide). Met dit middel kunnen namelijk religieuze ervaringen worden opgewekt. Daarmee moet men, volgens de professor, wel omzichtig te werk gaan, want er zijn nu eenmaal mensen, die "nadeel ondervinden van religieuze ervaringen". Maar er zijn toch genoeg mensen, die van zulke ervaringen zouden kunnen genieten.

Wat zijn dan wel die religieuze ervaringen, waarvan Dr. Smith sprak? Volgens het krantenbericht omschreef de professor deze als een "sudden and overwhelming comprehension of mysteries of the universe and a complete understanding between man and what philosophers call 'the ultimate being' which is usually termed God."

Dr. Smith had nog wel meer te zeggen over de werking van LSD, maar daar gaat het ons nu niet om. Wij zijn blijven steken op die aanbeveling om dit drug toe te passen, teneinde zulke religieuze ervaringen op te doen.

Wat moeten wij daar nu toch van denken? Is het ons niet altijd geleerd, dat religieuze ervaringen worden opgedaan en vergaard in de binnenkamer? En thans komt een professor in de filosofie ons vertellen, dat de moderne tijd een ander middel heeft: een drug. Nu is het niet vreemd, indien bepaalde middelen of gebruiken plaats moeten maken voor drugs. Daar zijn wij in onze tijd wel aan gewend geraakt. Het is ook niet vreemd, indien de moderne wetenschap ons middelen verschaft, die veel sneller en effectiever werken, dan de middelen die wij voorheen gebruiken. Maar wij worden wel huiverig als het over de godsdienst gaat. Zonder er ook maar in een enkel opzicht de draak mee te steken, willen wij toch wel even vergelijken. Als de professor nu alleen gezegd had dat de pil (of wat LSD dan ook maar mag zijn) hetzelfde gevoel bij ons wekt als het gebed, dan hebben wij reeds moeite gehad dit te beamen, maar in feite zegt hij dat de pil veel meer doet. Wie onzer kan eerlijk zeggen na gebeden te hebben, dat hij een 'sudden and overwhelming comprehension of mysteries of the universe and a complete understanding of the relationship between man and God" had? Bovendien, zegt de Bijbel niet duidelijk, dat "wij maar ten dele kennen"? Een **volledig** begrip van de verhouding tussen mens en God is niet denkbaar, evenmin als een overstelpend begrip van de mysteries van het heelal, zolang wij in dit leven zijn.

Maar daarmee zijn wij niet klaar.

Laten wij nu aannemen, dat de professor zo enthousiast is over LSD, dat hij in zijn verwachtingen wat te ver gaat, dan nog moeten wij ons rekenschap geven van het opwekken van religieuze ervaringen, die door dit middel teweeg zou worden gebracht. Kan dit? Kan men religieuze ervaringen kunstmatig opwekken?

Wij weten niet of de professor zelfs reeds het effect van LSD heeft ervaren. Maar of hij het wel of niet heeft ervaren, zijn aanbeveling om het te gebruiken zegt veel. Ondanks zijn waarschuwing om voorzichtig te zijn, wil hij toch graag dat de mensen, die het hebben kunnen, het nemen zullen, teneinde deze religieuze ervaringen te krijgen.

Staat Dr. Smith hierin alleen? Voelen wij in hem niet op dit punt een verwante ziel? Verlangen wij er zelf ook niet vaak naar, om meer religieuze ervaringen op te doen? Is het niet een telkens weerkerende klacht, dat het geloof zijn "ups" en "downs" heeft? Vragen wij onszelf en elkaar niet vaak af, hoe wij daarin verbetering kunnen brengen? Op die laatste vraag heeft Dr. Smith het antwoord. Hij zegt: neem LSD en hij is er zeker van dat het werkt. En welk middel hebben wij dan?

Dr. Smith zegt: neem LSD, en hij is er zeker van dat het werkt. Wat werkt? Wat wil de professor bereiken? Wat is het doel van zijn begeren? Waarom wil hij, dat de mensen meer religieuze ervaringen zullen opdoen? Wij beseffen wel, dat het eigenlijk nutteloos is, deze vragen hier te stellen. Dr. Smith leest deze vragen niet en heeft daarom ook geen gelegenheid er antwoord op te geven. Maar wij kunnen elkaar wél die vragen stellen. Waarom willen wij dan meer religieuze ervaringen? Waarom willen wij meer de zekerheid, waarom meer de vreugde van het geloof?

Die vraag is niet zo vreemd als zij lijkt. De zekerheid en de vreugde van het geloof zijn resultaat van iets. Zij zijn in zichzelf geen doel. Dit zijn zij blijkbaar wel voor Dr. Smith. Die meent dat men LSD moet gebruiken, teneinde de "religious experiences" op te doen. Maar de Kerk van Christus moet een ander geluid laten horen.

En dat doet ze ook. De Kerk belijdt, dat de Heilige Geest ons gegeven is, "opdat Hij mij door een waar geloof Christus en al Zijn weldaden deelachtig make . . ." (Zondag 20 van de Heid. Cat.). Daar staat dus niet, dat Hij mij door een waar geloof Christus' weldaden deelachtig make. Ware dit zo, dan zou het inderdaad om die weldaden gaan. Dan trokken wij dezelfde lijn als Dr. Smith, zij het dat wij andere middelen zouden gebruiken. Maar zo luidt de belijdenis niet. Het gaat niet in de eerste plaats om die weldaden. Het gaat er in de eerste plaats om, dat de Heilige Geest ons Christus deelachtig make. Waar het in onze godsdienst om te doen is, is dat wij bewust (door een waar geloof) deel zullen uitmaken van Christus. Dan komen die weldaden als gevolg daarvan. Maar het doel is Christus. Met Hém moeten wij één zijn. Van Hém moeten wij deel uitmaken. Daarvoor hebben wij geen LSD nodig, maar de Heilige Geest.

Het klinkt misschien erg kritisch, maar hebben wij daartegen niet nog al eens gezondigd? Waar zoeken wij naar in de kerk? waar leiden wij elkaar naar toe? Zoeken wij naar de weldaden of naar Christus? Waar is ons onderwijs en waar zijn zelfs soms de preken op gericht? Wat bedoelen wij in onze evangelisatie? Stellen wij de mensen de weldaden (of wilt ge het anders noemen: de religieuze ervaringen) voor ogen, of is Christus altijd het doel? Wat is het streven in onze bijbeldiscussies? En tenslotte, wat trachten wij te vinden in ons eigen intieme leven en in dat van ons gezin? Hopen wij zelf op de persoonlijke ervaring van de weldaden en prenten wij onze kinderen die weldaden in, of gaat het ons om de Christus? Kan het zijn, dat wij zo graag deel hebben aan die weldaden, omdat wij uiteindelijk toch weer met onszelf bezig zijn, terwijl ons eerste doel en het voorwerp van ons geloof alleen Christus moet zijn?

Als wij dit niet scherp zien, hebben wij tegen een man als professor Smith van Massachusetts niet veel te zeggen. Dan hebben wij ook tot de wereld niet veel te zeggen. Dan apelleren wij op ons eigen en op anderer behoud. Maar dan zien wij de Christus voorbij. Maar juist de Heiland heeft gezegd, dat wie zijn leven zal willen verliezen om Zijnentwil, die zal het vinden.

D.F.

KAN HET VOORJAAR NU NOG VER WEG ZIJN?

Het waakzame oog van een bezorgde moeder volgt elke beweging van Christopher Ferguson uit Kitchener, Ont., die tijdens een bezoek aan een schapenfokkerij in Caladon één van haar pasgeboren Corriedale lammeren in zijn armen houdt. Canada bezit 86.532 vee-, varkens- en schapenfokkerijen, waarvan de laatste in de minderheid zijn. (Globe and Mail Foto.)

Een wolkje als eens mans hand

Het mag onze aandacht niet ontgaan, dat er de laatste tijd tekenen zijn, die er op wijzen, dat onze organisaties, die het gevolg zijn van onze levensovertuiging, gehoor vinden bij de regering of bij regerings-instanties. Kortgeleden heeft de Christelijke Vakbeweging gelegenheid gehad de vinger te leggen op zwakke, om niet te zegen onrechtvaardige bepalingen in de arbeidswetgeving. Ook de Christian Action Foundation in Alberta heeft de regering op dit punt benaderd. Het was moedgevend te zien, dat wat deze organisaties naar voren brachten, weerklank heeft gevonden. Niet dat wij nu dadelijk ingrijpende veranderingen mogen verwachten, maar er wordt aandacht geschonken aan hetgeen wordt voorgelegd en zelfs kán men hier en daar instemming bespeuren.

Ditzelfde kan eveneens gezegd worden van de "hearing" die aan de Ontario Alliance of Christian Schools op 22 januari j.l. in Toronto werd verleend. De Ontario Alliance trad hier op voor de drie Christelijke schoolverenigingen in Toronto en legde aan de Ontario Committee of Taxation het oude probleem voor, dat ouders, die hun kinderen naar een christelijke school sturen, niettemin hun belasting voor de public school betalen, zonder dat zij enige vrijstelling krijgen en zonder dat de christelijke scholen daar enig profijt van trekken.

Dit punt is bij verschillende gelegenheden en op verschillende plaatsen reeds naar voren gebracht, zodat het niet nieuw genoemd kan worden. Wat thans echter wel nieuw was, was dat de commissie niet alleen wilde luisteren naar wat de mensen van de Ontario Alliance hadden te zeggen, maar op meer dan één punt de redelijkheid van hun verlangens inzag. Hierbij mag worden opgemerkt, dat de Alliance op uitnemende wijze werd bijgestaan door haar lawyer, Mr. Kelsey. Deze advokaat gaf niet alleen blijk op overtuigende wijze de onredelijkheid van de dubbele schoolgelden aan te tonen, maar heeft op voortreffelijke wijze tevens de beginselen van het vrije christelijke onderwijs aangetoond. Het was zeer bemoedigend te horen hoe iemand, die niet in onze kringen is opgegroeid en daardoor onze denk- en spreekwijze niet gewend is, toch zulk een uitstekend principieel pleidooi kan geven.

Gebeurtenissen als deze — en wij denken nu zowel aan de christelijk sociale actie als aan de scholen — geven moed. Wij hebben te vaak en te veel (ook in eigen kring helaas) moeten horen, dat het onbegonnen werk was. Dat wij, indien wij iets anders willen dan hier gebruikelijk is, de konsekwenties er dan ook van moeten nemen en de risico moeten lopen op een eiland terecht te komen, — figuurlijk gesproken. Als men nu echter hoort en ziet wat eerst de C.L.A.C. en de Christian Action Foundation, en thans ook de Ontario Alliance hebben ervaren, dan is er reden voor dankbaarheid en voor hernieuwde inspanning. Wat deze organisaties ervaren hebben is aanvaard als een zegen van Boven, ook al kan niemand nog tastbare bewijzen aantonen. Wij zouden nog een stap verder willen gaan. Ook al zouden deze tastbare bewijzen geheel uitblijven, dan nog hebben hier christenen een getuigenis afgelegd in gehoorzaamheid aan hun Heiland. Dit getuigenis — dit mogen wij wel zeggen — was in gehoorzaamheid aan het Woord van God. Maar dan geldt het ook hier, of het nu in Toronto of in Edmonton, of waar ook in ons land gegeven wordt, dat Gods Woord niet ledig zal wederkeren.

Onderaardse rekenmachine maakt 5 miljoen sommen per minuut !

Eerste ondergrondse rekenmachine ter wereld

In North Bay zal dit jaar een enorme ondergrondse rekenmachine in bedrijf zal worden gesteld. De ruimte die men nodig heeft voor deze rekenmachine is een onderaards gewelf van meer dan een hectare groot. Deze machine heeft als doel de duizenden voorwerpen die dagelijks het luchtruim op het noordelijk halfrond doorkruisen op te sporen en te onderzoeken welke voorwerpen dit zijn. Een en ander ten behoeven van de defensie van de NATO. De rekenmachine komt in bedrijf om een mogelijke verrassingsaanval tijdig te onderkennen. Indien alleen menselijke hersens alle gegevens moesten berekenen zou dit onbegonnen werk zijn. De ondergrondse rekenmachine doet het in enkele seconden, een ploeg van deskundigen zou er maanden over doen eer het tot gelijke resultaten kwam. Het superbrein van North-Bay kan per minuut 5 miljoen sommen maken. Is het defekt dan waarschuwt het zelf en draagt zijn berekeningen automatisch over aan een reservemachine. North-Bay is dag en nacht in bedrijf en een van de grootste wonderen van de techniek. Dat moet ook wel want dagelijks zijn er in het gebied dat de machine bestrijkt 50.000 vluchten van vliegtuigen te noteren. Van dit enorme aantal komen er circa 2000 van overzee. Om uit deze lawine van bewegingen een mogelijk vijandig vliegtuig (of raket) te halen, is een opgave die alleen nog maar door een machine is op te lossen. North-Bay presteert het om een advies uit te brengen over een voorwerp in de lucht, in onderdelen van een seconde.

Het is ook mogelijk om vragen aan het mechanische rekenwonder te stellen. Wil men meer volledige gegevens over een of andere lijn op het scherm, dan kan men een lichtstraal op het scherm richten en in een fraktie van een seconde geeft de rekenmachine meer gegevens.

REKENCENTRUM NORTH BAY

ALBERTA
aan de lijn

Groeten vanuit een "sunny Alberta", dat zijn naam alle eer aandoet! Stel het U voor: een stralende zon, een puurblauwe hemel, vier inches sneeuw en een temperatuurtje om uit kuieren te gaan. Natuurlijk zal dit Mei-weer niet al te lang duren, maar het brengt ons een stap dichter bij het einde van de winter, die tot nu toe wel bijzonder zacht is.

Op verzoek van een niet gering aantal lezers — waarbij één, die vergramd informeerde, wat ik tegenwoordig eigenlijk uitspook — weer eens een levensteken van óns, Westerlingen. En laat me beginnen met de vooruitzichten voor 1964, die wat Alberta betreft rooskleurig zijn te noemen. Hoewel onze provincie niet zozeer op de landbouw is aangewezen als haar buurvrouw Saskatchewan, zijn de enorme graanverkopen naar Rusland en andere markten ook niet van doorslaggevende invloed op de economische situatie. Een welvarend platteland brengt welvaart in de dorpen en steden; nimmer tevoren zijn zoveel nieuwe cars en trucks en landbouwmachines aangekocht als in het afgelopen jaar. Onze zakenlieden zijn tevreden en de cijfers voor de arbeidsmarkt vertonen deze winter een gezond beeld.

Enkele dagen geleden haalde ik een "persoonlijk" schrijven van de federale minister van arbeid uit de bus, waarin hij aanspoorde om niet tot het voorjaar te wachten met opdrachten voor garages, rumpusrooms enz., want het is nu, dat Canada's vaklieden de tijd voor zulke grapjes hebben. Do it now! Met diepe instemming las ik de oproep, maar daar Zijne Excellentie vergeten had er een cheque bij te voegen, zal men het zonder mijn opdracht moeten doen. Wees gerust, ook dan is er geen reden tot klagen hier. Vanuit het Peace River district rapporteerde men, dat 1963 een record-jaar voor constructie was en dat dit jaar nog grotere dingen belooft. Dat hele gebied, met hoofdplaatsen Peace River en Grande Prairie, bruist van leven.

Uit Red Deer, het hartje van Alberta, komen eveneens slechts gunstige berichten. Deze aardige plaats breidt zich gedurig uit. Vastbesloten om het grote-stads-allures te geven, gaat men nu over tot het optrekken van wolkenkrabbers, zes verdiepingen hoog. (Dit klinkt bescheiden, ja, maar nog bouwen wij eerder in de breedte dan in de hoogte. Ruimte genoeg.) Een imposant gebouw is Red Deer's nieuwe City Hall, die deze week in gebruik genomen wordt. Het stadhuis is de trots van de gemeenteraad en het begin van een ge-planned "civic centre", dat er reeds op papier veelbelovend uitziet.

Op dit gebied de zaak bijhouden in Edmonton en Calgary, is voor een gewoon mens een hopeloze opgave. In beide steden wordt zwaar gebouwd en broeien verreikende plannen voor het stads-centrum. Zojuist accepteerde de Calgary gemeenteraad onder enkele voorwaarden (en in een te elfder ure bijeengetrommelde vergadering) het grootscheepse voorstel om het hele C.P.R.-emplacement van "downtown" naar elders te verleggen. Een verhuizing, die 35 miljoen dollar gaat kosten en gunstig gelegen grond vrijgeeft voor verdere ontwikkeling. En om niet achter te blijven wordt volgende maand in het centrum van Edmonton begonnen aan de nieuwe C.N.R.-Tower, een bijzonder fraai gebouw met een aanzicht van wit marmer en een hoogte van 300 voet.

Het is grappig om de reactie van bezoekers uit het Oosten des lands te zien, die voor de eerste maal deze steden met eigen ogen aanschouwen. Zij vallen om van verbazing, want zij verwachten nog steeds een "cowtown" te zien. Maar vooral Edmonton's Jasper Avenue, met haar vele moderne gebouwen, doet nu al niet meer onder voor welke hoofdstraat ook. Dat onze steden buiten het centrum zeer ruim en open gebouwd zijn, is — althans in mijn ogen — slechts een winstpunt!

Op politiek terrein kwam het belangrijkste nieuws uit het Three Hills district, waar op 20 januari een tussentijdse provinciale verkiezing gehouden werd. De hoop der liberalen om (na 13 jaren!) een overwinning op de Social Credit party te behalen, werd daar hardvochtig de bodem ingeslagen. Dit moet wel een pijnlijke teleurstelling wezen voor de leider der Liberal party, Dave Hunter, die zich candidaat gesteld had in Three Hills, hopend zich ten laatste een zetel te verwerven in onze Legislature. De Progressive Conservatinves, die hier zowat op de fles zijn, hadden niemand in het veld . . .

Mr. Hunter, in een overschrokken campagne, had zelfs Harry Hays — de federale minister van landbouw en een populaire figuur in de West — te hulp geroepen, maar de Socreds bleken te sterk. Wat hem eigenlijk de nek omdraaide, was de invloed van het bekende Prairie Bible Institute te Three Hills North, waar en bloc voor de partij van Ernest C. Manning gestemd werd. (Zoals te verwachten was, maakte men daar een solide keus en in Alberta is "solide" synoniem met Social Credit!)

De stand in Alberta's Legislature is nu weer zestig tegen drie. (Zei U iets over "een krachtige oppositie enzovoorts"?) En in de Liberal party werden onmiddellijk kreten gehoord om de scalp van de ongelukkige leider. Naar mijn mening geheel ten onrechte, want Mr. Hunter sloeg heus geen slecht figuur: ruim 400 stemmen stond hij achter bij de Socred candidaat. Wie doet hem dat na?! In een officiële verklaring zegt hij dan ook pas tot aftreden bereid te zijn, wanneer er een man opdaagt, die bekwamer is dan hij.

Een van Mr. Chevrier's laatste handelingen als minister van Justitie was: voldoening brengen in de harten van Drumheller's burgemeester en inwoners. En hoe vreemd het ook mag klinken, hij deed dit met het toewijzen van een strafgevangenis! Drumheller is gelegen in de Badlands van Alberta, in "the Valley of the Dinosaurs", volgens de vakmensen van 60 tot 90 miljoen jaar oud. Het stadje ziet, sinds het afnemen van werkgelegenheid in de steenkoolindustrie, naar andere kansen op arbeid uit. Vanzelfsprekend werd er instemmend geknikt, toen Ottawa in 1962 het voornemen te kennen gaf om in Drumheller een — min of meer vrijwillig — onderdak te bouwen voor 467 al-te-ondernemende staatsburgers.

Land werd aangekocht en verdere regelingen getroffen, tot nog onverwacht de Alberta John Howard Society een rechtsomkeerd maakte en zich in januari tot de regering richtte met een waslijst van bezwaren. De gevangenis mocht niet in Drumheller komen, want dat was te afgelegen (90 mijl van Calgary), medische en psychiatrische zorg was niet voldoende beschikbaar, etcetera, etc. Op deze actie werd dadelijk gereageerd door de mayor, maar reeds begon men te vrezen, dat de gevangenis door al dit geharrewar helemaal niet in Alberta zou komen. Wel, de zaak is nu definitief geregeld. Rest alleen de vraag: is deze oplossing ook tot tevredenheid van de toekomstige gasten zelf? Hier is nu een sprekend geval van: voor u, over u en zonder u . . . .

Enigszins in dezelfde lijn ligt het besluit van Ottawa om de in 1962 uitgestelde plannen te verwezenlijken voor het nieuwe Camsell Hospital te Edmonton. Het oude Camsell doet sinds 1946 dienst als algemeen ziekenhuis en t.b.-sanatorium voor Eskimo's en Indianen uit de Yukon, de N.W. Territories en Alberta. De beslissing om dit voorjaar tot bouwen over te gaan is afkomstig van Prime Minister Pearson's bureau en goed bezien een slag in het gezicht van de Glassco Royal Commission. Deze gaf n.l. verleden jaar, na grondige studie, de aanbeveling om plannen voor een apart hospitaal te laten varen en alle Indiaanse en Eskimo patienten voortaan op te nemen in bestaande ziekenhuizen. Ik heb nog geen antwoord op de vraag: wat zeggen de Eskimo's er zèlf van? Het nieuwe Camsell zal zeven verdiepingen en 385 bedden tellen.

En nu we toch aan het verplegen zijn: in het ziekenhuis van Olds wast men alleen de neuzen der patienten . . . Accoord, dit is een beetje overdreven, maar niet zoveel al U denkt. Het hospitaal is de enige plaats in Olds, waar men nog onbekommerd en op alle tijden een bad kan nemen. Voor de rest is het uitkijken-druppels tellen geblazen, want het dorp lijdt reeds jaren onder een grimmig watertekort. Momenteel wordt het water over een afstand van 14 mijl per truck binnengebracht en reeds verscheidene malen kwamen de dorpelingen zonder het kostbare vocht te zitten. Zij mopperden dan niet, maar wachtten geduldig op de volgende lading. (Tjonge, wat een ideale woonplaats zou dat zijn voor mijn zonen, die ik altijd bij hun haren naar de badkamer moet slepen!)

Sinds 1948 is reeds op 70 plaatsen in en rondom Olds naar water geboord — voor de prijs van $ 300 tot $ 2000 per boring! — maar slechts vier putten produceren in een noemenswaardige hoeveelheid. Nu wordt een laatste wanhopige poging gedaan en daarna is het voor de waterjacht "fini". Experts zijn bezig met vijf experimentele boringen. Leveren deze weer niets op, dat zal het dorp moeten overgaan tot het leggen van een pijplijn naar Little Red Deer River en de bouw van een zuiverings-installatie. Kosten $ 600.000,—, alsjeblieft, dat is niet mis, gerekend alle voorgaande uitgaven. Laten we eens de wens uitspreken, dat de vijf boringen een spuitend succes zijn, zodat de moeders van Olds hun zwarte jongetjes elke avond goedkoop in het schuim kunnen zetten. Van top tot teen!

Een luid geweeklaag, te horen over de hele provincie, komt in deze dagen uit Calgary. (Wekenlang leefde men daar in spanning, dus we nemen deze uitbarsting niet kwalijk!) Uit Innsbrück, Oostenrijk, werd de droeve mare ontvangen, dat de Olympische Winterspelen van 1968 in Frankrijk gehouden zullen worden, niet in Banff. Een onbegrijpelijke beslissing voor elke Calgarian, want hoe kan iemand nu Grenoble verkiezen boven zijn geliefd en wonderschoon Banff? In de hoofdstad gaf Premier Manning commentaar: "This is a matter of real disappointment . . ." Allicht, want de Winterspelen worden geacht om naast de faam zo'n 25 miljoen dollar aan business in hun kielzog mee te voeren.

Uit Innsbrück kwam voorts het ontstellende nieuwtje, dat vlak voor de eindstemming — waarbij Grenoble van Banff won met slechts 27 over 24 — het Olympisch Comité een telegram had ontvangen. Een zeer geheimzinnig telegram, ondertekend door een Mr. Anderson, die namens het Banff Citizens Committee ernstig protesteerde tegen de keus van zijn woonplaats als gastvrouwe voor de Winterspelen. Niemand hier weet wat te denken van dit bericht, want er bestaat geen Citizens Committee in Banff en alle mensen, die daar de naam Anderson dragen, zweren bij hoog en laag deze misselijke truc niet uitgehaald te hebben. Nu wachten we op de terugkeer van de Canadese delegatie, misschien wordt het raadsel dan opgelost. Calgary's sport- en zakenlieden, die enkele jaren zo hard voor deze poging gewerkt hadden, geven de moed niet op. Zij zijn vastbesloten in 1972 opnieuw te proberen om de Olympische Spelen — voor de eerste maal — naar Canada te brengen.

Van Banff naar Jasper is slechts 120 mijl, een schitterende rit door het Rotsgebergte met een traditionele onderbreking bij de Columbia Icefields. Het Jasper National Park krijgt er — onnodig — een attractie bij, als de eerste Canadese luchttram daar in juni in gebruik genomen wordt. De enige andere luchttram in Noord Amerika is te Palm Springs, U.S.A., dus dit is wel iets bijzonders. Een station wordt gebouwd op de helling van de Whistler Mountain, de eindhalte komt straks op de top, 7300 voet hoog. De twee wagens van de tram zullen zich bewegen langs een dubbele kabel, een op, een neer, en elk zal 34 passagiers vervoeren. Het hele geval, compleet met cafetaria en uitkijkplatform op de top, zal 1 miljoen dollar kosten en biedt aan aartsluiaard de gelegenheid een berg te overwinnen zonder er een zweetdruppel bij te laten. Ja, ik hoop U van de zomer te zien. In de luchttram.

Ongetwijfeld hebt U in Uw dagblad de onverkwikkelijke gebeurtenissen gevolgd rondom de october-verkiezingen voor Edmonton's gemeenteraad. In die dagen vroegen we ons verbijsterd af of we soms ongemerkt verhuisd waren naar Quebec of Arabië, want dit fanatieke gedoe was zo volkomen vreemd aan de geest van de "great North West". Nog altijd is het laatste woord over die verkiezing niet gevallen. De Civic Government Association, in haar verwachtingen bedrogen, vroeg om een hertelling van de uitgebrachte stemmen. Het resultaat: 2400 stemmen ongeldig en nog meer ongerechtigheden, zodat nu een gerechtelijk onderzoek is aangevraagd.

De man, tegen wiens her-verkiezing als mayor, duizenden Edmontonians bitter geprotesteerd hebben, heeft zich inmiddels ingewerkt en komt zijn belofte na om de stad "weer aan het rollen" te brengen. Het hele land — en diverse andere landen — reist hij af om nieuwe industrie aan te trekken en hij heeft succes ook. Want naast alles, dat op zijn persoon valt aan te merken — in hoeverre terecht? niemand kan dat nu nog uitzoeken — mag nimmer ontkend worden, dat Bill Hawrelak een zakenman is tot in zijn vingertoppen. Op één onderdeel van zijn programma heeft hij echter bakzeil gehaald: Edmonton's vliegveld, midden in de stad, blijft open voor onbepaalde tijd. Tot grote blijdschap en gemak van de mensen in haar achterland, dat zich uitstrekt tot de Noordpool.

Mocht Edmonton de luchthaven behouden, haar enige schip is niet meer . . . Ferm voor anker, 1000 mijl van zout water, lag Her Majesty's Canadian Ship "Nonsuch", waarop in de loop van veertig jaar vele robuste prairie-knapen voor de marine werden opgeleid. De Nonsuch was helemaal geen schip (kunt U me volgen?) maar een reserve-basis in het dal van de North Saskatchewan River, die nog nooit de streling van een goed schip gekend heeft. Het enige, dat daar ook maar in de verte op een vaartuig leek, was de kleine sloep, die zielig in de davits hing. Inderdaad "nonsuch" en voor een hart, zo Rotterdams als het mijne, een meelijwekkende aanblik. Reden we deze marine-basis voorbij, dan zongen we steevast: "Zeven jaren op zee gevaren en nog geen water gezien" . . . .

Enfin, zelfs deze vage herinnering aan de zee moeten wij voortaan missen: Hare Majesteit's Nonsuch viel als slachtoffer van de bezuinigingen, afgekondigd door het Ministerie van Defensie. Commodore P. D. Taylor kwam vanuit Hamilton om het schip plechtig tot zinken te brengen. Hij sprak tot 475 man reserve-personeel: "I'm sorry about this, men . . .", en ja, dat waren ze allemaal. Rust nu in vrede, Nonsuch, want je deed je plicht in oorlogs- en vredestijd, als een echt schip!

Tenslotte (zoals de predikanten zeggen) het overtuigend bewijs, dat Albertanen de grootste kletskousen ter wereld zijn: officiële cijfers voor 1963 tonen aan, dat wij de telefoon meer dan iemand anders gebruiken. Drie gesprekken per dag per persoon, d.i. per elke man en vrouw en kind. Wat ik U slechts vertel of te tonen, dat ik met het bovenstaande geleuter hier helemaal niet uit de rij val. Integendeel.

Tini Van Ameyde.

CANADA

GA ENGELS of FRANS LEREN

Niets is voor U belangrijker dan het zo spoedig en zo goed mogelijk leren beheersen van de taal der door U gekozen woonplaats — Engels of Frans. Dit is van vitaal belang voor Uw succes en voor Uw geluk hier in Canada.

Hier zijn enkele van de voornaamste redenen - -

- door Frans of Engels te leren zult U veel gemakkelijker vrienden maken, gemakkelijker zaken doen in winkels en kantoren, en beter voordeel kunnen trekken van de aan U, als lid der gemeenschap, ter beschikking staande diensten
- als U Engels of Frans spreekt zullen Uw kwalificaties en ervaring een werkgever meer waard zijn
- in allerlei soorten werk hangt promotie voor een groot deel af van het al dan niet vloeiend Engels of Frans kunnen spreken, lezen of schrijven
- als U goed Engels of Frans spreekt kunt U veel gemakkelijker allerlei technische cursussen volgen om Uw kwalificaties te verbeteren
- U moet Engels of Frans spreken om Canadees staatsburger te kunnen worden

Engelse of Franse avondcursussen worden in de meeste plaatsen gegeven. Voor inlichtingen hieromtrent, stelt U in verbinding met het hoofd van Uw plaatselijke school, de naaste burgerschap- of immigratie-ambtenaar, Uw priester of dominee, of het bureau van dit blad.

Waarom niet vandaag nog?

GUY FAVREAU,
Minister van Burgerschap
en Immigratie

DUXBURY
TRAVEL SERVICE

Agent: TCA, KLM, Holland-America Line, Europe-Canada Line

BRAMPTON, ONT.

85 Main St. N. Phone GL 1-4280
Agent Canadian National Railway

Koffie is klaar!

Fijn, en om het echt compleet te maken zet moeder een schaaltje speculaasjes op tafel. Gezellig! speculaasjes van VOORTMAN'S: zuiver, zacht gekruid en vol amandeltjes*. Die lust iedereen.

*verkrijgbaar met of zonder amandeltjes

Speculaasjes van VOORTMAN'S
de bakker, die ze bakken kan!

En als U geen koffiedrinker bent, neem ze gerust bij de thee of een kop chocolade; smaakt ook goed.

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489

Editorial Committee: Revs. J. Geuzebroek (president), F. Guillaume, Dr. R. Kooistra, J. Van Harmelen, A. H. Venema (secretary).
Managing Editor: D. Farenhorst.
Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ont.
Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 5.00 per year.

Alle communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Articles in this paper express the viewpoint of the authors and do not necessarily express the opinion of the editors.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary. Contents may not be reprinted without permission of the publisher. The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

Please inform us immediately of any change in your address.

Ingezonden

De Kerkelijke Quota's

Geachte Redactie,

Calvinist-Contact is wel geen kerkblad maar toch was het Kerknieuws onder het hoofd: De verhouding van Bijdrage voor de Kerk en Quota's in het nummer van 24 januari zeer lezenswaardig. Toch zou ik gaarne enkele ophelderingen ontvangen omtrent een paar duistere punten, indien dit mogelijk is. (Duister voor mij dan.)

Er staat n.l. "Oppassend of stout, bijdragend of niet bijdragend, we blijven als gemeente één huisgezin," (vele families samen.) Waar we de lasten dus samen dragen en de vreugde samen delen. Het ging toch om de gemiddelde bijdrage?

Nu staat in dat verslag: De Kerkeraad besloot de families van 93 weer op 122 te brengen. Hoe kan dat zo maar? Waren deze reeds in de familieband geduwd en achter in het kaartsysteem terechtgekomen, of heeft de Kerkeraad door ze stevig aan te pakken buiten de deur in de sneeuw gezet of in de motregen? Doordat ze weer broers en zusters werden kon de quota met $ 1609.00 verhoogd worden. Dat was geen kleinigheid. Hebben die stouterds dat in die tussentijd verdient met sneeuw opruimen en zijn ze toen weer op de deur gaan kloppen en mochten ze er toen weer in? Moest het zo stijf aangepakt?

Onder no. 2 staat even later: Er werd een regeling getroffen voor het geval het budget over 1964 niet gehaald zou worden. Maar welke regeling dan als het budget overloopt en dus wel gehaald wordt? Onder e.: "Als de begroting onverhoopt niet gehaald wordt, wordt ter berekening van de D. Q. een evenredige reductie toegepast op de jaarlijkse bijdragen **van die** families **die minder** dan $ 218.64 hebben bijgedragen." Wat dan met die families **die meer** hebben bijgedragen? Die zeer ruim bedeeld zijn met aardse goederen en een groot inkomen hebben, in tegenstelling met degenen die het uiterste gedaan hebben of met tegenslag, werkloosheid, ziekte, een groot gezin, hebben te worstelen? Dan is het toch ook niet meer dan billijk om hun lasten mee te dragen volgens de opdracht van het Evangelie. Ik mis dat in het verslag van die kerk met die vriendelijke abonnee. Of is dat over het hoofd gezien. Als ik lid van die kerk was zou ik dat wel als gerechtvaardigd bezwaar willen aanmerken, omdat zoals genoemd dit een gemiddelde bijdrage is. Die geldt dus zowel naar boven als naar beneden. Is dat misschien uitgevallen?

Misschien kan Uw vriendelijk abonnee hierover enkele opheldering geven. Hij of zij zou daar een weetgierige abonnee en vermoedelijk meer lezers van Uw prachtig blad een dienst mee doen.

Met dank voor de plaatsing,

Een weetgierige abonnee.

•

HET ANTWOORD AAN "WEETGIERIGE ABONNEE"

Wij zeggen de ons onbekende "weetgierige abonnee" hartelijk dank voor zijn (of haar) belangstellende brief. Het verheugt ons dat de in Calvinist-Contact gepubliceerde regeling, hoewel niet onverdeeld helder, nochtans zeer lezenswaardig was. Het navolgende kan wellicht aan deze imperfectie tegemoet komen:

1) Neen, geliefde broeder of zuster, NIEMAND is er bij ons in de motregen aan het sneeuwruimen gezet. Het kerkelijk **kaart**systeem bleef ongerept en evenmin is de kerkdeur achter de rug der stouterds in het slot geworpen. De betrokken kerkeraad had (vermoedelijk in een aanval van diepe geestelijke depressie en desorientatie) besloten aan de haar toevertrouwde gemeente bij de op handen zijnde gemeentevergadering voor te leggen de wanbetalers niet meer te laten meetellen ter berekening van de Denominational Quota's. Het gemonkel, geweeklaag en geschrei dat hierover in de gemeente opsteeg was zo groot, dat het zelfs tot de gewijde stilte der kerkeraadskamer doordrong. En zie hier nu het unieke: de betrokken kerkeraad heeft de op handen zijnde gemeentevergadering NIET afgewacht, maar is andermaal bij elkaar gekomen, heeft het boetekleed (dat, zoals het spreekwoord zegt, den mens siert), aangetrokken en heeft de gemeente publiekelijk op de achterkant van het church-bulletin een NIEUWE (dat is de in "C.C." gepubliceerde) regeling voorgelegd ter bespreking en goedkeuring.

2) Weetgraag vraagt naar de regeling in geval van "overlopend budget". Ons antwoord kan wel zeer eenvoudig zijn. Weetgraag zette slechts zijn (of haar) bifocals op en kijke onder II, punt c: in dat geval kan en zal namelijk aan alle verplichtingen voldaan worden. (Alleen de kerkelijke treasurer zal in dat geval waarschijnlijk enige tijd nodig hebben om van de aan hem toegebrachte schok te herstellen.)

3) Wat betreft de kwestie van de families die **meer** dan $ 218.64 hebben bijgedragen: hier raakt Weetgraag inderdaad een teer punt aan, waarover vermoedelijk het laatste woord nog niet gesproken is, maar dat door de gewraakte kerkeraad geenszins over het hoofd gezien is. De toestand in de betrokken gemeente is namelijk zo dat op een totaal van 122 families 10% helemaal niet aan het kerkelijke budget bijdraagt, 60% bijdraagt **minder** dan 218.64 en 30% **meer** dan $ 218.64, zodat ruwweg ⅓ van de gemeente geheel of gedeeltelijk bijdraagt aan de quotas van anderen. Helaas ligt de zaak niet zo simpel dat al deze wanbetalers gebogen gaan onder lasten die de meer welgestelden, naar de opdracht van de Schrift, MOETEN meedragen. Veelmeer is hier van wat de Schrift noemt "een verachteren in de genade" sprake. Het merkwaardige is juist dat er in de betrokken gemeente families zijn die op beschamende wijze uit hun mager inkomen bijdragen en waarop je ook op ander gebied altijd een beroep kunt doen zonder ooit beschaamd te worden. De betrokken gemeente kampt in ernstige mate met het probleem van de BIJHANGERS, waarbij zowel de kerkeraad als de betrokken families zich onvoldoende gerealiseerd hebben, dat toetreding tot de Kerk des Heren automatisch **verplichtingen** met zich mede brengt, ja, dat toetreding tot een **kerk** een belofte **VAN** God en een belofte **AAN** God inhoudt. En waar men blijkbaar in de Christian Reformed Church geen **TUCHT** (in de uiteindelijke vorm van afsnijding) op deze mensen mag toepassen, zitten vele kerken hier met een levensgroot probleem. De vraag is nu: houden de bestaande regelingen ter betaling van de Denominational Quota's wel voldoende rekening met deze (in zekere zin verklaarbare) toestanden in onze immigranten-kerken?

De betrokken kerkeraad meende dan ook onder de druk der omstandigheden de koe bij de horens te moeten vatten. Zij heeft tegenover de gemeente klare (wellicht bittere) wijn geschonken, waarbij iedereen wist, wat er met zijn of haar kerkelijke bijdragen zou gebeuren. (Heeft Weetgraag's kerk óók een duidelijke regeling voor het geval dat het Budget niet gehaald wordt???).

De betrokken kerkeraad heeft tegenover andere kerkeraden eveneens klare wijn geschonken door deze zaak op de Classis aanhangig te maken. Als de gemeentes geacht worden bij te dragen aan Christelijk Lager, Middelbaar en Hoger Onderwijs, aan een Christelijke Kweekschool, aan Calvin College and Seminary, aan Pine Rest en aan Salem, aan Nigeria en Japan, etc. etc. etc. etc., dan mag wederzijds van al deze vragers óók eerlijkheid gevraagd worden ten opzichte van de betrokken gemeentes. En hier ligt sinds jaar en dag een ernstige lacune.

4) Het zij Weetgraag tenslotte tot zijn of haar geruststelling medegedeeld dat de betrokken kerk tot dusverre, jaar in jaar uit, tot die kerken in Canada behoort die het beste hun verplichtingen jegens de Denominational Quota's zijn nagekomen. Dit is vermoedelijk de hoofdreden waarom deze kerk nimmer een Classis- of andere vergadering-van-buiten-af binnen haar poorten heeft kunnen ontvangen: de barn-accomodatie staat dit eenvoudig niet toe.

5) Als onze weetgierige abonnee een betere regeling weet, dan kan hij vermoedelijk onze gehele Canadese kerkelijke constellatie aan zich verplichten. Vele kerkeraden (en schoolbesturen niet te vergeten!) zitten tot over hun oren in problemen die op het niveau der plaatselijke omstandigheden ON-OPLOSBAAR zijn, wijl er van onze meerdere vergaderingen angstvallig weinig CONSTRUCTIEVE leiding pleegt uit te gaan. De Schrift laat echter een overduidelijk geluid horen: "Plannen mislukken bij gebrek aan overleg, maar door de veelheid van raadgevers komt iets tot stand" . . . "want God is geen God van wanorde maar van vrede". De betrokken kerkeraad heeft in ieder geval gepoogd háár bazuin althans een duidelijk geluid te laten geven. En zo zij hierin gefaald mocht hebben: alle opbouwende **critiek zal haar** welkom zijn.

Noot. Zowel de vrager als degene die antwoordt, geven er de voorkeur aan dat hun namen niet worden vermeld. In dit geval hebben wij hiertegen geen bezwaar, aangezien het hier om de zaak gaat en niet de betreffende plaatselijke kerk. Red.

Stuur Geldzendingen overal in het Buitenland

—veilig, gemakkelijk, tegen geringe kosten, door gebruik te maken van **Royal Bank Postwissels.** We zullen dat gaarne voor U verzorgen. Er is een filiaal van de Royal Bank in Uw buurt.

ROYAL BANK

Totale Activa — $ 5,000,000,000

CLOSE - UP

Hoevele malen zag ik zijn gezicht,
door haat verrast, blank van verwondering:
Abel, opnieuw
gevallen in het veld . . .
en schreide om hem in verslagenheid —

wat was de wereld zonder hem geweest
en al die anderen? zijn hart was wijd,
maar hij werd listig
uit de weg geruimd
door wie bij nader zien zijn broeder was —

geen einde aan het roepen van zijn bloed . . .
en bidden hoor ik, echo eindeloos:
verlos, verlos ons van
de Boze, hoe lang
laat Gij die sluwe veldheer nog een front?

God, die Uw eigen Zoon niet hebt gespaard,
hoed Uw oprechte in het niemandsland,
wees hem een wal,
graveer hem in
de palmen van Uw handen, om Jezus' wil.

Tini Van Ameyde

Koopt bij de
ADVERTEERDERS IN
"CALVINIST-CONTACT"

VOOR DE "FARMERS"

Vele vragen worden wel eens gesteld en brieven geschreven aan de secretaris van de Christian Farmers Federation. Men wil wel eens weten hoe het gaat met de organisatie, hoe ze werken en wat ze denken van de bedrijfsvrijheid of van de geleide economie, enz. enz. En nu staan wij nog aan het begin van een nieuw jaar, een nieuw begin voor onze farmers zullen wij hopen. Ja, wij hopen dat onze farmers werkelijk dit jaar zich in ernst bezinnen zullen over hun organisatie. Tot hiertoe hebben wij genoeg belangstelling doch veel en veel te weinig medewerking In 1963 is nogal het een en ander geschreven over de nodige voorlichting en de noodzaak van een full-time worker voor de organisatie, die naast het geven van voorlichting ook onze belangen bij de regering zou kunnen bespreken in samenwerking met de bestaande Canadese organisaties. Soms wordt gevraagd hoe dat nu werkt en of er al successen zijn met dit werk, alsof dat allemaal al geregeld is! Vaak komt die vraag of brief juist van diegenen die nog nooit lid geweest zijn van de organisatie of van diegenen die in naam lid zijn doch praktisch nooit ter vergadering komen en zodoende ook niet eens contributie betalen. Er is wel geschreven over hoe weinig het ons behoeft te kosten om een full-time worker voor de organisatie te hebben, die dan in samenwerking met het bestuur en alle plaatselijke afdelingen werkelijke wat voor ons doen zal, ook bij onze overheid. Genoemd is ongeveer 15 cent per acre als bijdrage bij voldoende deelname. Er is niet geschreven dat wij dit alles zomaar geheel gratis kunnen krijgen. Briefschrijvers en vragenstellers denken soms dat alles al werkt en willen dan weleens weten hoe zij er van profiteren kunnen, terwijl zij er nog nooit iets voor betaald hebben. Soms komt men nog met het argument dat de Chr. Labour Organization ook een eigen blad uitgeeft en hulp en voorlichting geeft aan haar leden.

Ja, broeder farmer, de leden van de Chr. Labour Organ. betalen daarvoor. Als U dat ook doet, dan kunt U ook al deze dingen krijgen en U behoeft nog veel minder te betalen dan de leden van de Labour organisatie, omdat de farmers organisatie geen grote bedragen behoeft te betalen voor lawyerskosten, daar hun belangen enigszins op een ander terrein liggen. Het bestuur van de Chr. Farmers Fed. bestaat slechts uit enkele personen zoals U weet en die moeten allen ook werken voor hun dagelijks brood en het zijn allen getrouwde mensen die niet zoveel zakgeld krijgen van moeder de vrouw dat ze er een voorlichtingsdienst en een full-time worker van financieren kunnen! Al zouden ze dat willen, ze kunnen het niet doen. Toen op onze laatstgehouden bestuursvergadering in Woodstock onze financiële moeilijkheden besproken werden, legde één van de farmers 10 dollar op tafel en zei als we dat allemaal doen dan zijn we er en dat ik ook zo. Doch het baat niets als slechts enkelen dat doen. 1963 heeft ons onder Gods zegen gestadige groei gebracht, waar wij dankbaar voor zijn, doch nog steeds is het aantal plaatselijke verenigingen te klein en helaas zijn op vele plaatsen de bestaande verenigingen niet actief genoeg, zodat ook daar van een steunen van de federatie niet terecht komt. Wij weten wel dat kerk en school en evangelisatie veel tijd vragen, ook van onze farmers, zoveel dat men er soms heus niets meer bij kan doen, doch dit ontslaat niemand van de plicht om zich aan te sluiten bij een Chr. organisatie en in elk geval zijn bijdragen te geven, zodat de organisatie werken kan zoals het behoort.

Als U, broeder farmer, zelf geen tijd kunt vinden om iets te doen naast Uw kerkelijke en andere nodige functies, wil dat niet zeggen, dat U zich dan wel van de Chr. Farmers of Labour organisaties mag onttrekken en doen alsof ze niet bestaan. Juist omdat U veel functies hebt op het terrein van het kerkelijk leven en wat daar bij behoort, weet U ook dat het kerkelijk terrein groter is dan de oppervlakte van het gebouw. U weet dat wij opgevoed zijn om nuttige leden te worden van kerk, staat en **maatschappij!** U weet dat de kerk niet losgemaakt kan worden van de maatschappelijke samenleving, dus weet U ook dat U wat te doen hebt ten opzichte van die maatschappij waarin U leeft. De Chr. arbeider weet het en steunt zijn organisatie, ook al is hij lid van de kerkeraad of schoolvereniging, dat verhindert hem niet om zijn organisatie op te bouwen en in stand te houden met zijn jaarlijkse contributie, hoewel die hoog is in vergeljking tot hetgeen de farmer moet betalen.

Het is onze Christenplicht een Chr. Labour organisatie te laten groeien en bloeien, zodat ze haar licht kan laten schijnen in het Canadese leven, zelfs binnen de muren van het parlementsgebouw in Ottawa. Het is eenzelfde plicht die onze Chr. farmers hebben; daar kunnen we niet onderuit.

Hier in Canada met het Engselse kiesstelsel is althans momenteel de enige weg om het politieke leven enigszins te beïnvloeden een krachtige Chr. organisatie. Daaraan kan niemand zich onttrekken. Wij hopen en bidden dat het jaar 1964 onze Chr. organisaties op maatschappelijk terrein zodanig mogen groeien en bloeien dat zij voor ons en onze kinderen tot een rijke zegen mogen worden.

In het verleden ligt het heden, in het nu wat worden zal. Wat het verleden was weten wij, hoe het worden zal weten wij niet; onze toekomst ligt in Gods hand. En dat is goed, het geeft de mens, die altijd en overal druk mee is in het jachtige leven van onze tijd, een zekere rust als hij weet, dat "Wat de toekomst brengen moge, mij geleidt des Heren hand". En die rust geeft ook kracht en levensmoed om voort te gaan door dit leven, ondanks alle moeite en tegenslagen die van tijd tot tijd ons aller deel zijn. Het geeft ons ook het vermogen om onze arbeid te verrichten op alle terrein des levens waar God het van ons vraagt, dus zeker ook op het terrein van onze maatschappelijke Christelijke organisaties.

De Chr. Farmers Federation.

Naschrift van de redaktie:

Door onvoorziene omstandigheden is dit artikel later geplaatst dan oorspronkelijk de bedoeling was. Het artikel was bestemd voor een der eerste weken in januari van dit jaar, waarmee onze lezers wel rekening mee willen houden.

Red.

FIVE ROSES WAARBORGT U VOLLEDIGE
TEVREDENHEID OF UW GELD TERUG

The Christian Reformed Church Co-operative Medical & Hospital Society

Organized in 1950.

Insures all persons of Dutch extraction and of Protestant persuasion in the Province of Ontario.

PLAN A: Surgical Costs
Family premium, all children under 18 included $34.00 per year.
Single premium $14.00 per year.

PLAN B: Hospital Visits and Diagnostic X-Rays
Family premium, all children under 18 included $12.00 per year.
Single premium $6.00 per year.

All benefits are according to the fees listed in the "Schedule of Fees 1962" as approved by the Ontario Medical Association, with a maximum of $500.00 per case per year.

Ask for complete information.

CHR. REF. CHURCH CO-OP. MED. & HOSP. SOCIETY
BOX 473 - HAMILTON, ONT.

Please send us by return mail the information about your Insurance Plans.

Name: ....

Address: ....

WILLEM G. POOLMAN

advocaat

notaris

meester in de rechten

330 Bay St., Toronto 1, Ont.

(hoek Bay/Adelaide St.)

tel.: EM 3-1334

Onder de SCHEMERLAMP

Beste Lezeressen,

Het is al zo'n tijd geleden, dat ik met U onder de Schemerlamp gezeten heb! Wie weet, misschien bent U me wel vergeten of dacht U, dat ik naar Nederland geëmigreerd was. (Dat schijnt tegenwoordig de mode te zijn!) Maar nee, het was heel gewoon, dat er andere karweitjes te doen waren. En wees gerust, brieven, die ik nog in mijn bezit had, werden overdacht en bewaard. Er was geen, waarmee speciaal haast gemaakt moest worden. Laten we de eerste dapper bij de kop nemen.

Deze handelt over één van die onderwerpen, die als bij toverslag een kamer vol genoeglijk babbelende mensen in een slagveld kunnen veranderen. "Controversial issues" noemen we dat, dus houdt U vast. Persoonlijk ben ik, met ondervinding als leermeester, ertoe gekomen om het praten over het christelijk onderwijs zoveel mogelijk te vermijden. Om de simpele reden, dat het zo spoedig tot misverstand en bezeerdheid leidt. Maar al te vaak is men er zo enthousiast voor, dat elke kritiek gekrenkt terzijde geschoven wordt... of zo vastberaden tegen, dat men van de hele christelijke school in Canada niets weten wil. Voorts verschillen de omstandigheden van plaats tot plaats, wat een gesprek over dit onderwerp in onze Canada-wijde kolommen ook al niet gemakkelijker zal maken.

Met deze inleiding hoop ik U duidelijk gemaakt te hebben, dat ik liever over iets anders geschreven had. De verzorging van geraniums bijvoorbeeld. Maar ik heb geen keus. Reeds verscheidene malen werd dit onderwerp in Uw brieven aangeroerd en nu werd deze brief er helemaal aan gewijd, d.w.z. aan de rol, die het christelijk onderwijs in ons leven speelt. De brief kwam van een lezeres in B.C. Van iemand, die de christelijke school op het hart draagt, zoals zij ruimschoots bewezen heeft. Dit maakt het tot een heel belangrijke brief: niemand mag voorbijgaan aan de vragen, die zij stelt. En tussen haakjes, dear Grace, dit is ook de reden waarom ik je schrijven niet privé wilde beantwoorden, maar het in C.C. doen. Vergeef me, dat ik je liet wachten, ja?

Onze lezeres begon met een verwijzing naar een artikeltje, dat zij in ons blad tegenkwam over "Another christian highschool? Count the cost!". Lees nu verder: "Met verbazing las ik daar toen het verhaal van een gezin dat, omdat hun kinderen naar de chr. school gingen, maar eenmaal per week vlees kon eten. Als je zoiets leest, vraag je jezelf af of we zover mogen gaan, dat we het chr. onderwijs betalen ten koste van de voeding van onze kinderen? Die volgens de "foodrules" van de regering toch meer dan eenmaal per week vlees nodig hebben!

"Ik heb alles voor het chr. onderwijs over, maar het gaat bij ons niet ten koste van het voedsel. Ik vind dat zóndig! En dan zoiets nog te propageren, dat deed de deur dicht. En vraag ik weer: moeten we dan zover gaan? Bij ons hoeft het gelukkig nog niet zo. Wij hebben vier kinderen op de chr. lagere school. Wel gaat het elke week zo: het geld voor de school en het huis eerst eraf en van de rest wordt eten gekocht en utilities betaald, kerk, voornaamste kleding, etc. We moeten dikwijls dingen, die we eigenlijk nodig hebben, uitstellen. En als ik dan verder ga denken, als onze oudste naar de chr. Junior High moet, moeten we het van dat overschot betalen. En weet je, wat een zorgen de ouders hebben, die het nu al moeten doen?

"Die predikant schreef toen: We must sit down and count the cost as a matter of discipleship. — Ik zou daaraan willen toevoegen: and of responsible parenthood! Als het zover moet komen, dat we onze kinderen niet de voeding kunnen geven, die ze nodig hebben, dan komt mijn verantwoordelijkheidsgevoel daartegen in opstand. Weet je, wat mij o.a. in Canada deed blijven? Dat ik mijn kinderen hier betere voeding kan geven dan in Holland! En zouden we dat dan ook nog moeten prijsgeven?

"Om me te kunnen begrijpen, wil je misschien iets van ons leven weten. Ik schrijf het ook als een verdediging. Omdat ik voor mezelf weet niet voordeliger te kunnen leven! We zijn 11 jaar in Canada en hebben vier kinderen, de jongste zes jaar... Financieel werden we gezegend, hoewel we er hard voor hebben moeten werken en zuinig leven. We zijn nu zo ver, dat mijn man vast werk naar z'n zin heeft met een middel loon. We hebben een ouder model car en een eigen huis, waarop we per maand minder afbetalen dan wanneer we een huis zouden huren. En dat is al de payment, die we hebben, behalve de doktersrekening dan. We moeten nodig nieuwe meubelen hebben, de slaapkamer van de boys moet een dresser hebben en ga zo maar door! We zouden het geld, dat we voor het chr. onderwijs apart leggen, best kunnen besteden en dan helemaal niet voor luxe. Voor de dingen van elke dag. Maar aan die dingen denk ik nog niet eens, omdat ik voel: het chr. onderwijs gaat vóór. Maar als ik m'n kinderen dan in hun voedsel tekort moet doen!

"Wat me nog meer dwars zit, is het volgende: zoals je wel weet, is er een ontzettend tekomt aan chr. teachers. Met als gevolg, dat we nu mensen in onze scholen hebben, die in een public school niet terecht konden, o.a. omdat ze hun diploma's niet hebben, pas uit Holland komen, of uit de States, wat hier in B.C. ook niet erkend wordt. Nu kan dat er met de lagere school nog wel mee door, hoewel er volgens mij van "christian education" niet veel terecht komt buiten het bijbels onderwijs en het bidden. Zulke teachers hebben hun handen vol aan het lesgeven uit public schoolboeken en geen tijd en bekwaamheid om het om te vormen tot christelijk onderwijs.

"Als we nu aan een Highschool program beginnen, wordt dit nog veel erger, omdat we dan veel meer dan enkel goede teachers nodig hebben. En als je hoort en ziet, wat onze kinderen op de public highschool kunnen leren, vooral op "vocational" gebied! Dat kunnen wij hen nooit geven, al was het alleen maar om de aanschaffingskosten van alle machines, die nodig zijn. Dan vraag je jezelf weer af: mogen we ook die mogelijkheid onze kinderen ontnemen?

"Tenslotte moeten ze werken in deze maatschappij en is het onze taak en plicht om onze kinderen zoveel mogelijk de kans te geven hun talenten te ontwikkelen. Zodat ze later werk kunnen krijgen, waarvoor ze geschikt zijn en waarin ze bevrediging kunnen vinden! Als ze de highschool achter de rug hebben, zijn ze al 18 en dan moeten ze toch wel heel wat geleerd hebben. En daarom vind ik het verloren tijd, als we hen niet 100% kunnen aanbieden in "courses and equipment", wat ze nodig hebben om die jaren te gebruiken voor hun levensdoel. "When we count the cost" is dat voor ons zonder hulp van de government de eerste tien jaar onmogelijk, daar we allen nog zwaar zitten om onze chr. lagere scholen uit te rusten! Als ik vooruit wist, dat het onderwijs 100% zou zijn, dan zou ik er zelf wel voor willen gaan werken elke morgen... Misschien ben ik teveel "perfectionist", maar het geluk en de toekomst van mijn kinderen dwingen me ertoe."

Tot zover het schrijven van Mrs. Grace V. Zij is een warm voorstander van chr. onderwijs, zelfs in die mate dat ze er wel voor uit werken wil gaan. Maar zij is tevens een ervaren huisvrouw en weet, dat je geen ijzer met handen kunt breken. Een immigrant kan maar zo hard en zo lang werken en zijn vrouw kan elke dollar slechts eenmaal uitgeven, period. Dit is een waarheid, die dikwijls over het hoofd gezien wordt door gelukkigen, die zelf geen geldzorgen kennen. Omdat ze verzekerd zijn van een inkomen, dat ruim genoeg en bovenal "vast" is. Geloof me, niets is zo gemakkelijk als te beschikken over andermans portemonnaie!

Onze lezeres vroeg eerst of ik mijn mening wilde neerschrijven over de kwestie, die zij stelde: Mogen we zo ver gaan, dat we het chr. onderwijs betalen ten koste van de voeding van onze kinderen? Nu, dat is gauw gebeurd, Grace! Om in dit land van overvloed aan een kind noodzakelijke voedingsmiddelen te onthouden — en daar reken ik zeker vlees onder — is ook in mijn ogen verkeerd. O ja, er zullen wel mensen zijn, die zonder aarzelen op de voedselrekening bezuinigen voor minder belangrijke dingen dan het chr. onderwijs. Maar dat is "besides the point".

Natuurlijk praten we niet over onverwachte tegenslag, waardoor een gezin voor enkele weken op een houtje moet bijten. Dat kan elk van ons overkomen! Het gaat hier om een inkomen, dat permanent aan de lage kant is, zodat men al handenvol werk heeft om onderdak, voedsel en kleding te betalen. In zo'n geval kan er slechts sprake zijn van chr. onderwijs, wanneer een z.g. tuition relief fund bereid gevonden wordt om de kosten te dragen. En mind you, voor zulke mensen is al dat gepreek en geschrijf over de noodzaak van chr. onderwijs, waaraan zij hier van week tot week bloot staan, alleen maar verdrietig en irriterend! Het geeft hun, in feite, een minderwaardigheids-complex. Ze gaan zich voelen, alsof ze in hun taak als christenouders tekort schieten.

Ik meen, dat het tijd wordt om dit punt eens met nadruk naar voren te brengen. Zoals voor elke goede zaak moet ook voor het chr. onderwijs propaganda gemaakt worden. Maar please, laat men dit met meer overleg en op de juiste tijd en plaats doen Het lijdt geen twijfel of de grenzen van welvoeglijkheid werden al meermalen overschreden en voor zoveel ik het bekijken kan: zonder nuttig effect. Een voorbeeld? Nog maar kortgeleden zei iemand vergramd tegen me: "Ik kwam vanmorgen naar de kerk om de troost van God's Woord, maar wat ik kreeg voorgeschoteld was een reclame-speech voor de christelijke school!"

Dit is geen uitzondering. Zelfs heb ik het eens meegemaakt, dat een predikant, die een traditionele advents-tekst koos, meer dan de helft van zijn preek aan het chr. onderwijs besteedde. Zijn toehoorders snapten maar niet, hoe hij dat erbij sleepte, want met de inhoud van zijn tekst had het geen laars te maken... Het is me een raadsel, hoe iemand kan verwachten, dat zo'n exploitatie van de Woordverkondiging de groei van het chr. onderwijs zou kunnen bevorderen! De kerkgangers, voor wie het bestemd is, worden door dergelijke "high pressure" methodes slechts pijnlijk getroffen. Is het niet verstandiger om eens per jaar, op een speciaal daarvoor bestemde zondag, de chr. school in het midden van de belangstelling te plaatsen en de rest over te laten aan de plaatselijke propaganda-commissie?

De kerk, waarin jij zo'n moeite had je thuis te voelen, Grace, heeft zich bij monde van haar synode achter het chr. onderwijs geplaatst. Op zichzelf iets om ons gezamenlijk over te verheugen. (Ik kan me tenminste slecht voorstellen, dat er in onze kring iemand is, die op deugdelijke gronden met dit beleid niet zou kunnen instemmen.) Waar komen dan al deze meningsverschillen en bezwaren vandaan? Misschien in de eerste plaats van het feit, dat het chr. onderwijs hier nog in de kinderschoenen staat, met de gebreken, die daaruit onvermijdelijk voortvloeien. Een tweede oorzaak vormen de hoge kosten en een derde is afkeuring van de smalle grondslag, waarop verreweg de meeste scholen werden opgezet.

Je ziet: allemaal dingen, die in het praktische vlak liggen en... die ook alle nauw verbonden zijn, al zou je dit op het eerste gezicht niet zeggen. De man, die ten koste van grote opofferingen zijn kinderen naar de chr. school zendt, verlangt waar voor zijn geld, d.w.z. volledig bevoegde leerkrachten, in voldoend aantal, dezelfde faciliteiten, die de public school biedt, etc. En wie zal hem dat kwalijk nemen? Voor hem is het een toer om zich te realiseren, dat het schoolgeld, elke maand zo bloedig bijeen geschraapt, daarvoor niet eens toereikend is. Hier ligt een reden, waarom we dikwijls kritiek op de chr. school horen, die eigenlijk onbillijk is: de klager vergeet dan, dat ook het schoolbestuur moet roeien met de riemen, die het heeft. Waarschijnlijk weet 't net zo goed als hij, dat er verbetering of uitbreiding moet komen, maar is nog niet in staat om die tot stand te brengen.

Dan het schoolgeld. In tientallen gezinnen gaat het daarmee zoals bij jou, Grace. Als de pay-cheque binnenkomt, wordt eerst dit er afgenomen en pas daarna aan de rest gedacht. Nu schrijf jij nog, dat je aan de kerk betaalt. Maar weet je wel, dat er mensen zijn, die zich schuldig voelen, omdat ze op deze manier hun kerk noodgedwongen tekort moeten doen en aan hun verplichtingen van goed burgerschap en naastenliefde niet eens toekomen? Het staat wel vast, dat de hoge tuition fees voor heel wat ouders een bezwaar zijn, zodat ze hun kinderen niet naar de chr. school zenden. En dit — al wordt het vaak voetstoots aangenomen — behoeft geenszins te betekenen, dat zij doorgewinterde materialisten zijn. Het kan ook betekenen, dat zij hun budget naar eigen beste weten wensen op te maken.

De bekende "tuition relief funds" werden de een na de andere opgericht. Ouders, die niet bij machte zijn het chr. onderwijs te bekostigen, mogen er een aanvrage om steun indienen. De gedachte, die hier achter ligt, verdient ons aller bewondering. Het is een zeer sympathieke gedachte: "de chr. school is er voor elk van onze kinderen, ongeacht de grootte van vader's inkomen". In de praktijk vormen echter ook de tuition relief funds slechts een gedeeltelijke oplossing. Want als werkelijk ieder, die hulp nodig heeft, daarom zou gaan vragen, dan lag zo'n fund spoedig op apegapen! Bovendien zijn er mensen, die volgens de geldende regels niet voor hulp in aanmerking komen, maar toch geen kans zien om de steeds stijgende schoolgelden op te brengen. En wat te zeggen van de man, die niet om hulp gaat vragen, omdat hij zijn hand niet wil ophouden? Valse schaamte? Misplaatste trots? Misschien, ja. Dit zal hem echter door mij niet verweten worden, want ik weet hoe zwaar het is voor onafhankelijke naturen om financiële steun te vragen, zelfs bij geloofsgenoten.

(Wordt vervolgd.)

Helaas moeten wij hier het antwoord van Saskia aan Mrs. Grace V. afbreken. In ons volgend nummer hopen wij het tweede gedeelte te plaatsen. Wij raden onze lezers derhalve aan, om dit nummer te bewaren en het tweede gedeelte volgende week tesamen met het eerste gedeelte te lezen.

Red.

Libby's

weet hoe echte

ZUURKOOL

in te maken !

Heerlijk met Kip

Libby, McNeill & Libby of Canada, Limited, Chatham, Ontario

Prinses Irene wordt Katholiek

Het bericht verspreidde zich snel. Prinses Irene heeft haar lidmaatschap van de Nederlands Hervormde Kerk beëindigd en is lid geworden van de Rooms Katholieke Kerk.

Het is begrijpelijk, dat dit bericht veel opzien heeft gebaard. Haar vakantie in Spanje, de geruchten over een mogelijke verloving met een Spaans edelman, Don Juan Bosco Alvear genaamd, en de verklaring van Prinses Irene zelf, dat zij belangstelling heeft voor de bevordering van de oecumene, hebben genoeg voedsel gegeven voor het "gesprek van de dag" in Nederland.

Men wil in Nederland eveneens iemands persoonlijke overtuiging volledig eerbiedigen. Dit kwam eveneens tot uiting in de verklaring, die Koningin Juliana en Prins Bernhard hebben uitgegeven.

Toch waren de reacties verschillend. Voor zover wij het op dit ogenblik kunnen beoordelen, hebben de Rooms Katholieken uiteraard een beroep op het Nederlandse volk gedaan om het besluit van de Prinses te respekteren. Maar de leider van de Christelijk Historische Unie heeft gewag gemaakt van een schok, omdat de Prinses in de Protestantse Kerken niet heeft kunnen vinden wat zij zocht. Het Tweede Kamerlid voor het Gereformeerd Politiek Verbond noemde het "een zwarte dag" en Mr. Vandis van hetzelfde Verbond zei, dat de leden van het GPV met droefheid waren vervuld.

Het verwonderd niemand, dat het verband wordt gelegd tussen haar besluit en haar verblijf in Spanje. Dat het nu juist Spanje moet zijn, waartegen de Voorvader van de Prinses, Willem van Oranje, zulk een edelmoedige strijd heeft gestreden. Het mag echter niet worden vergeten, dat deze strijd ging over de vrijheid van godsdienst en van geweten. Toch is het voor Protestants Nederland een moeilijk te verteren stuk, dat een lid van het Huis van Oranje, dat eeuwenlang Protestants is geweest, thans naar de Rooms Katholieke Kerk gaat.

Foto boven:
H.K.H. Prinses Irene is 8 januari j.l. tijdens een buitengewone openbare zitting in het Paleis van Justitie te Utrecht beëdigd als vertaler voor de Spaanse taal. Op de foto zien we het moment van de eedsaflegging; links op de achtergrond H.M. de Koningin en H.K.H. Prinses Beatrix.

Foto links:
Een beeld van het bezoek, dat H.K.H. Prinses Irene aan Spanje brengt om haar uitspraak te vervolmaken. We zien de Prinses hier tijdens haar bezoek aan de Universiteit van Alcala de Henares.

Gaat U naar

HOLLAND?

BEL

ELGIN McKAY TRAVEL SERVICE LTD.

IN

BRANTFORD

Telephone 752-4375

Agenten voor: K.L.M. en HOLLAND-AMERIKA LIJN

Support

YOUR CHURCH IN ACTION!

CHRISTIAN REFORMED WORLD RELIEF COMMITTEE

2417 Eastern Ave., S.E. Grand Rapids, Michigan

a synodical board

Familietraditie aan de Kaap

door Don Morris

(Canadian Scene) - Frank Cantwell is een vuurtorenwachter in Newfoundland en wel een zeer bijzondere. Hij is n.l. de meest oostelijk werkende man in Canada.

De woning van Cantwell, met een nieuwe vuurtoren er vlak naast, staat maar enkele meters van de rand van de steile klippen van Cape Spear aan de Oostkust van Newfoundland. De rotsachtige, door de storm gebeukte kaap, slechts enkele mijlen verwijderd van de provinciale hoofdstad St. John, is de punt van Canada, die het dichtst bij de oude wereld ligt. Vlak bij de nieuwe, glanzende vuurtoren van het Department of Transport, die in 1949 werd gebouwd, staat echter nog een andere vuurtoren, die zich een vaste plaats heeft veroverd in de annalen van de Noord Atlantische Oceaan. Dit is de originele Cape Spear vuurtoren, een combinatie van vuurtoren en woning, die in 1835 is gebouwd en voor het eerst door de over-overgrootvader van Frank Cantwell werd bediend. Frank houdt van het oude gebouw, thans niet meer gebruikt en met planken dichtgespijkerd — want hier is de unieke geschiedenis van de Cantwells als vuurtorenwachters begonnen.

In 1835 bracht een Hollands schip Prins Hendrik der Nederlanden een bezoek aan St. John. Op de dat dag 't schip van de Prins, "De Rijn" zou arriveren, lag de haven van St. John en de hele kust in een dichte mist gehuld. Eén van de havenloodsen was James Cantwell. In een opwindende race met andere loodsen, dreef hij zijn roeiboot de mist in om naar de Koninklijke bezoeker te zoeken. Na een uur gezocht te hebben vond hij het Hollandse schip. De opgetogen Cantwell wist de brigantijn het één mijl lange kanaal, dat naar de haven voerde, binnen te loodsen, tot grote opluchting van Prins Hendrik, de bemanning van het schip en het in angstige spanning wachtende verwelkomingscomité. Prins Hendrik was zo onder de indruk van het zeemanschap van Cantwell, dat hij hem beloofde welk verzoek van hem dan ook in te willigen. Men was toen juist bezig aan het bouwen van een vuurtoren op Cape Spear en loods Cantwell vroeg om de baan van vuurtorenwachter. De Prins maakte de zaak in orde met de plaatselijke autoriteiten en Cantwell werd benoemd. Niet alleen dat, maar in de overeenkomst werd vastgelegd dat deze baan in de Cantwell familie zou blijven, de baan van vuurtorenwachter zou van vader op zoon overgaan en zo is het ook gebeurd.

Een aanbevelingsbrief ging met de aanstelling gepaard. Dit vergeelde dokument, thans een zeer gewaardeerd familiebezit in het geslacht Cantwell, is sinds 1835 door elke koninklijke bezoeker aan Newfoundland getekend met inbegrip van Koningin Elizabeth II en Prins Philip. Vanzelfsprekend is de eerste naam op deze zeer bijzondere lijst die van de dankbare Hollandse prins.

Frank Cantwell heeft een aantal zonen en zoals hij zegt, "Eén van hen zal zeer zeker de familietraditie in ere houden."

SOLE CANADIAN AGENTS: TOP'S IMPORTING LIMITED - GRIMSBY, ONTARIO

A GOOD CIGAR!

HOFNAR

Holland Construction Co.

Wolverton Rd. GRIMSBY, R.R. 1

Phone WH 5-4012

Speciaal in Greenhouse Constructie

en aanbiedingen van nieuw cedar of redwood materiaal voor zelfbouwers, tevens Hotbedsash, Putty & Nails enz.

KOOP NU GOEDKOOP GREENHOUSE GLAS

Het Britse Imperium nadert zijn einde

Nu Kenia zelfbestuur heeft gekregen, en Rhodesia en Njassaland onafhankelijkheid in het vooruitzich hebben, is het roemruchte Britse Imperium zijn einde nabij. Eertijds onbeperkt heerser over de halve aardbol en een vierde deel van de mensheid, thans in het gunstigste geval — het blank eindstuk van een belangengemeenschap van een gekleurd rijk, het Britse Gemenebest. Louter symbolisch is in dit Gemenebest de Britse kroon het hoofd van verschillende staten, ook staat de Britse kroon symbolisch aan het hoofd van het Gemenebest. Veel politieke betekenis heeft dit niet en de belangengemeenschap van het Britse Gemenebest steunt voornamelijk op ekonomische gronden, b.v. bijzondere handelsbetrekkingen tussen de leden-staten. Deze handelsbetrekkingen met het Gemenebest waren een van de grote moeilijkheden inzake de toetreding van Engeland tot de E.E.G. Het Gemenebest bleek een "Magische Kring" voor Engeland.

Zo nadert thans het Britse Imperium de laatste — nog kortstondige — fase van zijn bestaan. Men heeft eeuwen nodig gehad om het imperium te verwerven, men verliest het in luttele jaren.

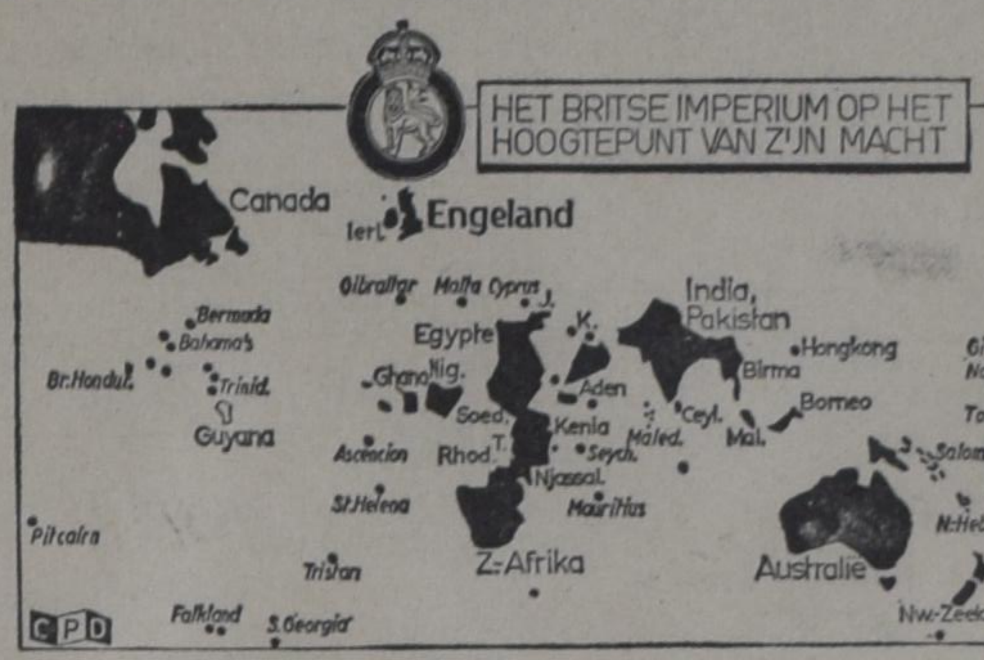

Franco laat zijn ogen vallen op Gibraltar. Honduras en Guyana komen steeds meer in het nieuws inzake hun politieke toekomst. Aden doet ook van zich horen. Zuid-Afrika is een republiek geworden en nog meer belangrijke gebieden zijn er niet meer op te sommen, behalve Kenia, Rhodesia en Njassaland. Op Basuto en Swazi wordt aanspraak gemaakt door Zuid-Afrika.

Hongkong wordt voorlopig door China met rust gelaten, maar het leeft toch naar een onzekere toekomst toe. De reeks eilanden die nog tot het Britse Imperium behoren betekenen niet veel, al hebben zij romantische namen als Fiji, Maldiven, Pitcairn, St. Helena en Tonga. Zanzibar heeft zich inmiddels ook losgerukt.

Op het hoogtepunt van zijn macht telde het Britse Imperium 55 namen van landen en gebieden waarover het te bevelen had. Momenteel omvat het hele werkelijke Imperium — dus zonder de landen die vrijwillig tot de belangengemeenschap van het Britse Gemenebest behoren — nauwelijks 26 namen en verreweg het grootste deel van deze namen is op de wereldkaart haast niet zichtbaar, want er zijn 17 namen bij van eilandjes of eilandgroepjes. Er wonen maar een handjevol mensen. Een wereldbeeld gaat ten onder.

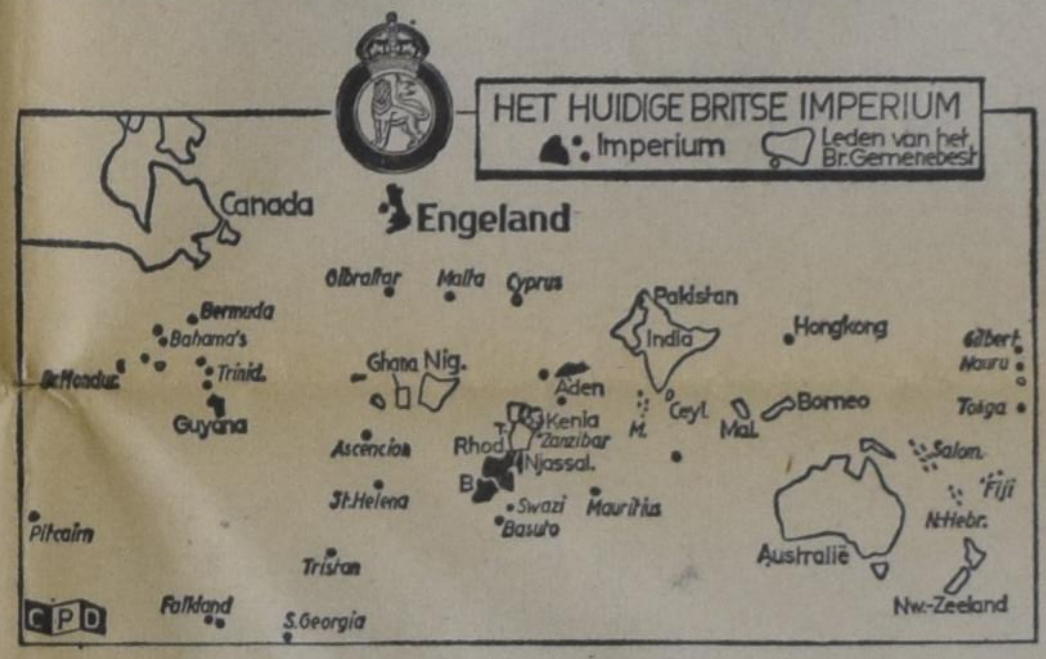

EXTRA LAGE VLIEGTUIGTARIEVEN

De "21-DAY-EXCURSION" geldt nu ook voor de ZOMER VAN 1964! Prijs $ 386.90 (retour Toronto—Amsterdam).

Vertrekdagen Maandag, Dinsdag, Woensdag of Donderdag tussen
1 April en 11 Juni of
13 Juli en 6 Augustus of
31 Augustus en 5 November

21 VOLLE DAGEN IN HOLLAND

(subject to Government approval)

ZONDER PRIJSVERHOGING KUNT U EEN EXTRA TRIP MAKEN VAN AMSTERDAM/ROTTERDAM NAAR BRUSSEL, PARIJS EN LONDEN

VRAAGT VRIJBLIJVEND ADVIES AAN

C. STEENHOF

43 Crane Ave., Weston, Ont. CH 1-0811

• SCHERVEN-MIE •

door Go Verburg

(20)

Haar benen trillen zo; ze trekt ook een stoel bij en dan zitten ze domweg aan weerskanten van de scherven. Hij neemt er één in z'n hand en haar vingers bewegen om het terug te pakken. Dan laat hij het weer vallen, zodat het ketst op de andere stukjes. Sprong daar weer een scherf af?

"Pas op," zegt ze mat, "anders gaan ze nog verder stuk. Zoals ze nu zijn, kan ik ze misschien nog lijmen."

O, ze durft hem nog best aan te kijken ook. Dit gevecht tussen hem en haar ligt op een zo smartelijk verschillend vlak, als dat vorige, eeuwen terug in de "Antje-Jacoba". Hierbij óndergaan betekent weggevaagd te worden uit de maatschappij van fatsoenlijke wezens. De grootst denkbare schande, over haar hoofd uitgeroepen door meester Huisman, zal dan werkelijkheid zijn.

Haar wimpers vallen zwaar over haar ogen, beschaduwen die, zodat hij niet ziet, dat ze met haar ogen zelfs nu nog die snippers en splinters, die scherven en stukken streelt. Het zijn brokken, maar ze maken voor haar brokstukken uit van een half uur geluksverwachting. En is geluksverwachting al geen bepaalde vorm van geluk? Immers ja! Vanmiddag, tussen licht en donker, is Mie Lomer gelukkig geweest, zó gelukkig als een mensenkind maar zijn kan. Ze zit met de brokken, maar toen het nog heel was, was het iets heel dierbaars.

Ze schrikt, wanneer een paar grote tranen op het pluche van het tafelkleed vallen en daar even als grote parels liggen te glinsteren, voordat ze wegzinken tussen de haartjes.

Bang slaat ze haar ogen op, die nog groot en vochtig staan van haar ontroering. Onbeholpen ziet hij háár, verontrust zij hém aan. Wat werken tranen uit in een mannenhart, dat om de één of andere reden op barsten staat? Komt er hartstocht naar boven; of alleen maar een medelijdend woord? Nico weet geen raad met zichzelf, zomin als met vrouwentranen. Bij zijn spelletje hoorden nooit glinsterende parels op een tafelkleed, of trillende tranen in blauwe ogen. Voor één ogenblikje leeft hij onvoorbereid en het wordt één van de weinige momenten, waarin hij boven zichzelf uitrijst. "Ik zal een kop thee voor je zetten en . . . — je hebt het koud — ik zal vuur maken."

Nu is hij eerlijk, voelt ze en het troost haar. Ze laat hem begaan, zonder verzet. Hij rammelt met bussen en potten in het keukentje; hij komt met een olieblik en wat takjes aandragen. Dat is allemaal goed, maar ze voelt dat hij, al werkende en zorgende, de rente toch langzamerhand weer begint te tellen, die hij te vorderen krijgt. En hij néémt rente. Wanneer het vuur aanloeit in de plattebuiskachel, legt hij zijn hand op haar hoofd.

Ze krimpt er onder in elkaar, hoewel ze het ogenblik voelde naderen.

Zijn andere hand kruipt onbeholpen langs haar rug, tot tegen haar hals. Als een slak! Als een slak! bedenkt ze en die gedachte, dat gevoel doet haar opspringen.

Hij is niet kwaad, o nee. Zolang ze nog een vrije muis is, zal hij nooit kwaad worden . . . of, het zal in het spelletje te pas moeten komen.

"Schrik je?" vraagt hij lachend. "Zó bedoelde ik het niet."

Ze schudt haar haar, als een leeuw zijn manen. Na dit is ze weer even wakker en strijdlustig.

"Je moet je handen thuishouden," snibt ze. "Daar hou ik niet van, dat weet je wel."

"Hoe kon ik dat nou weten," vergoelijkt hij. "Ik dacht immers . . . ik dacht . . . ik ben toch steeds voor je bezig . . ."

O, dat moest ze toch wel erkennen. Ze slaat haar ogen al weer neer en ze zwijgt verslagen. Het ligt haar niet, om hulp met ondankbaarheid te belonen. Het is immers waar, dat hij haar hielp, toen niemand naar haar omkeek.

Uit de turfbak neemt hij twee turven. Ook nu zal hij voor haar zorgen, ondanks ondank. Voorzichtig stopt hij ze in de kachel. Toch spetteren nog wat vonkjes op en de gloed van het vuur slaat tegen zijn gezicht. Het rood weerspiegelt in zijn ogen en dan ziet ze het met dezelfde angst die een muis moet kennen wanneer een jonge kat met hem speelt: Zijn ogen, half samengeknepen boven het vuur, hebben een gevaarlijk groen licht. Káttenogen lijken het.

De kamer lijkt haar plotseling te klein voor hen beiden. Ze moet vluchten, want uit die ogen kan van alles voortkomen. Soms, wanneer ze wijd open staan, lijken het wel goedige, vriendelijke ogen. Maar zoals ze nu zijn, of wanneer hij ze straks over haar zal laten strelen, zoals straks z'n hand, kan er een gevaarlijk licht in opbloeien, waardoor ze haar eigen wil verliest. Hij moet weggaan. Direct! Ogenblikkelijk! Elke minuut dat hij hier langer voor haar bezig is kan het roofdier in hem ontwaken; het spel kan dodelijke ernst worden en ze zal er onder bezwijken.

Bedaard schuift hij het deksel weer op de kachel. Dan kijkt hij op, met een glimlach. Zelfs daarvoor doet ze een stap terug en ze kijkt schichtig naar de deur van de slaapkamer. Als hij . . . als . . .

Maar hij doet niets. Hij is rustig bezig met zijn spel. Vanavond was hij nog niet van plan om de muis . . . Wat is er met haar? Waarom kijkt ze naar die deur . . . die deur van de slaapkamer? . . . Wil ze . . . zou ze willen . . .

Haar keel is zo droog; als leer voelt haar tong. De woorden komen fluisterend: "Ik ben . . . ik wil naar bed . . . ga maar naar huis, Nico."

En dan ontwaakt het roofdier toch. Het spel is opeens ernst geworden; zijn plannen veranderen op slag. Hij heeft immers al jaren met zijn muis gespeeld? Het mag dan toch ook wel eens zover komen, dat hij hem opeet. Zijn hand trilt heftig. Hij ziet haar adem gaan; haar borst rijst . . . daalt . . . rijst . . . daalt . . . Haar mond staat half open en die ogen, die hem afwijzen, afwijzen in dodelijke angst, maar hem juist daardoor aantrekken zonder dat hij zich verweren kan! Een kat heeft een roofdierennatuur. Ontwaakt de lust, dan is zelfs het tegenspartelen van zijn slachtoffer nog een weldaad.

"Ga maar . . ." hijgt hij, "dan breng ik je straks wel een kopje thee . . ."

Mie kan geen woord meer over haar lippen krijgen. Ze kan hem de deur niet uitgooien, zelfs al zou ze het willen en de kracht er voor hebben, want hij verlamt haar wil.

Misschien wéét hij dat. In ieder geval kan hij met haar doen wat hij wil, want het huis staat eenzaam in het veld en er komt practisch geen volk langs de dijk op dit uur. Nooit was hij zekerder van zijn zaak. Hij ziet immers wel dat ze willoos is. En is dat geen bewijs, dat ze zich aan hem wil toevertrouwen? Hij heeft ook zoveel voor haar gedaan . . .

Als in een droom doet Mie de drie schreden naar de slaapkamer en automatisch begint ze zich te ontkleden. Ze heeft het bed van haar ouders maar in gebruik genomen, want deze kamer is geriefelijker dan haar hokje op zolder. IJzig kalm is ze. Ze schuift haar schoenen onder het bed; haar haarspelden legt ze op de wastafel, naast de kom in het kammenbakje. Ze knoopt haar jurk los . . . Is hij daar al? Met wijd-open ogen staart ze naar de deurknop. Bewoog die? Ze luistert . . .

Het is alsof ze wakker wordt. Haar oogleden trillen, de spanning uit haar leden wijkt. Duidelijk hoort ze het geronk van een motor naderen. Dat geluid kent ze. Nog terwijl de motor nadert op de dijk, slaat hard de deur van het houten portaaltje dicht.

Ze haalt diep adem. Er trekt een glimlach over haar gezicht, wanneer het motorgeronk nadert, overgaat in wat gereutel en dan stokt. Dokter Van Loon!

Ze vergeet haar schoenen weer aan te schieten. Met haar losgeknoopte jurk, haar haren verward en haar ogen nog met sporen van angst en ontzetting, komt ze de kamer in, even voordat de dokter daar is. Dan pas voelt Mie zich weer helemaal veilig en de opgekropte spanning, de moeheid, de vrees voor de instorting van haar leven, breken zich baan in een gierende schreeuw. Zonder nadenken vliegt ze naar hem toe en bevend verbergt ze zich aan zijn borst.

Dokter Van Loon is heel wat gewend. Hij is ook met overspannen zenuwen op de hoogte, maar dit . . . verdraaid! dat heeft hij nog niet eerder beleefd. Dit kind schijnt in één dag volkomen van de kaart te zijn. Hoe zit dat? Wat hebben ze met die zenuwen uitgespookt? Hij heeft haar toch vanmorgen weg zien gaan en ze was zo monter als wat! Man, zoals ze daar stond te blazen op die toeter, dat was een lieve lust, daar werd je hart warm van! Enfin, eerst maar wat bemoederen, dan gaat die koorts wel weer voorbij. Hij legt zijn hand op haar haren, streelt met de andere hand haar rug en zegt sussend: "Tut-tut, hoe hebben we het nou met elkaar?"

Geen woord kan ze uitbrengen. Trillen en schokken, dat is alles. Schrik? Ongelukken? Het ziet er hier allemaal nogal schappelijk uit. Zou de eenzaamheid misschien . . . Nee, maar dat zou toch te gek zijn. Deze mensen zouden doodgaan in de drukte, maar eenzaamheid is een woord dat in hún woordenboek niet staat.

Over haar hoofd kijkt hij de kamer rond, wantrouwend. Als hij de diagnose niet stellen kan aan de persoon zelf, dan zal hij wel eens eventjes kijken waar er wel iets scheef zit. La-la! er is bezoek geweest . . . bezoek . . . Twee kopjes staan er op tafel klaar; de damp slaat nog van de thee af. Wat zullen we nu eten? Hééft ze bezoek? En waar is dat dan? Snel gaan zijn gedachten. Hij is levenswijs genoeg; hem draaien ze geen rad meer voor ogen. Er is bezoek, want de thee staat klaar. Er wás bezoek, want hij ziet niemand. Dan merken zijn gevoelige, strelende vingers, de losse sluiting van haar jurk en hij kijkt verbouwereerd neer op haar schokkend hoofd, met het verwarde haar. Zonder een woord, maar met een gegrom, diep uit zijn keel, grijpt hij haar bij haar bovenarm en houdt haar op armlengte van zich af. Ze slaat haar ogen naar hem op, toch nog even gealarmeerd door zijn ruw grijpen. Diepten van uitgestane angst en ellende peilt hij; angst op de grens van waanzin; ellende, groot genoeg om er een eind aan te maken . . . in sommige gevallen.

(Wordt vervolgd.)

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements .... $ 3.00
Engagement-announcements .... $ 3.00
Marriage and anniversaries .... $ 4.00
Notifications of death .... $ 4.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $ 2.00. Eevery word more 5¢.

For "letters under number" $ 0.50 extra.

— —

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

With gratitude unto the Lord, who entrusted a child to our care, we announce with gladness the arrival of our chosen daughter

BRENDA SUZANNE

She is 4 months old.

Sept. 25, 1963. Jan. 27, 1964.

Peter and Susan Nauta.

5 White St.,
St. Catharines, Ont.

The Lord and Giver of life has made us glad with another boy and brother,

ANDREW SIDNEY

born January 25.

Rev. & Mrs. S. Cooper.
Kathleen Jean.
Sara Joy.
Beth Ann.
Ross Jerrien.
Todd Julian.

71A Pleasant Rd.,
Glen Eden,
Auckland, New Zealand.

We are happy to announce the birth of our son

HENRICK

"Thy mercy, O Lord, is in the heavens; and Thy faithfulness reacheth unto the clouds."
Ps. 36:5.

January 31, 1964.

Mr. and Mrs. J. Batelaan.
Lydia, John.

42 High Park Ave.,
Toronto 9, Ont.

Op 9 februari a.s. zal het D.V. 45 jaar geleden zijn dat onze geliefde ouders

RIEMER BOUMA
en
TIETJE BOUMA—WESTRA

in het huwelijk zijn verbonden.

Hun dankbare kinderen:

Akke en Marten Talsma, Bowmanville, Ont.
Joe en Martha Bouma, Bowmanville, Ont.
Frank en Ink Bouma, Belleville, Ont.
Jantje en Cor Vander Velde, Foxboro, Ont.
Gerry en Ted Vander Goot, Sarnia, Ont.
Marie en Wab Hoekstra, Belleville, Ont.
Okke en Nita Bouma, Newcastle, Ont.
Fenny en Marten Geertsma, Belleville, Ont.
Ray en Clara Bouma, Chatham, Ont.

42 Orchard Drive,
Belleville, Ont.

Zusterhulp van de Chr. Ref. Church Bowmanville vraagt.

GEZINSVERZORGSTER

per 1 maart. Brieven of persoonlijke aanmelding aan Mrs. H. Zuidersma, Tel. 263-2033 Hampton, Ont.

100-Acre Dairy Farm

dicht bij Harriston. Klein huis, grote loafing barn met pipe-line melker en bulk cooler. 35 Holstein koeien. 10-bus melkcontract. Geen machinerieën. Vraagprijs $ 45,000. Downpayment $ 6,000.

11½ Acre Tuingrond

Een geriefelijk 5 kamer huis. Greenhouse 30' x 90'. Gelegen ongeveer 6 mijl van Wellandport Kerk en School. Vraagprijs $14,500, downpayment $ 3,500.

68 Acre Farm

Acht kamer huis van alle gemakken voorzien. Grote barn. Ongeveer 2 mijl van Wellandport Kerk en School. Vraagprijs $ 16,500, Downpayment $ 4,000.

JACK BYLSMA
REAL ESTATE
1607 King St. E., Hamilton, Ont.
Tel. 9-3894.

Wanted: In a Chr. home in London, Ontario,

TWO MALE BOARDERS

Communications close by. A. De Vries, 306 Saskatoon St., London, Ont. Phone 451-8174.

SLAGERIJ TE KOOP

tussen Hamilton en Toronto. Goede broodwinning. Of een flinke slager gevraagd voor Canadese winkel. Tel.: Overdag Bronte 827-3571, 's avonds Oakville 844-9775.

For sale:

GENERAL REPAIR AND WELDING SHOP

Good business in excellent location. Low down payment, easy terms. All offers given serieus consideration. Contact Gillis Driesman, Box 254, Dresden, Ont.

For rent:

SMALL STORE

in Oshawa. With or without equipment. Ideal for Dutch store. Rent only 50 dollars monthly. Phone Oshawa 723-2583, or Oshawa 725-5968.

Wanted:

EXPERIENCED BRICK AND BLOCK LAYERS

on housing projects. Call 668-4259 or write to J. Oudijk, 504 Colborne St. W., Whitby, Ont.

TERRACE

in Central B.C.

OFFERS OPPORTUNITIES

- It is a prosperous, fast growing community.
- It has a moderate climate in summer as well in winter.
- It is located in an area with rich natural resources.
- There is a Chr. Ref. Church and prospects for a Christian School in the near future.

For information write:

Mr. H. EISEN,
Box 756, Terrace, B.C.

BESTEL NU:

LAXA TABS, een laxeermiddel met aangename smaak, voor volwassenen en kinderen. 100 tabletten $ 1.75.

VAPORIZING CHEST RUB, voor pijnlijke keel, lichte borstverkoudheid en verlichting van verstopte luchtpijp.

ECZEMA OINTMENT, voor vermindering of verwijdering van eczeem. 2 oz. $ 1.25.

De prijzen zijn inclusief porto en verpakking.
Snelle aflevering door

LINCOLN
Sales Company
Box 965, Adelaide Station
TORONTO 1, ONT.

SOCIAL EVENING

FEBRUARY 15, 1964 - 8 o'clock p.m.

IN THE CHRISTIAN EDUCATIONAL CENTRE
WEST FIFTH ST., HAMILTON, ONTARIO

A VALENTINE'S PROGRAM OF ENTERTAINMENT

Christian Recreation Club

Christian Contact Club

Dinner Meeting

Next meeting will be held on
March 7th
at 6 o'clock in the Chr. Educational Building, West 5th Street, Hamilton. From 4-6 "Open House", at 6 dinner, after dinner evening program.

- Other single people of 23 years and over are invited to join us. **Deadline February 29, 1964.**
- For more information about registration etc. write to Box 1685, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

JAARVERGADERING

"Justice and Liberty"

Ofschoon de organisatie reeds drie jaar bestaat, werd de eerste algemene jaarvergadering van "Justice and Liberty" gehouden op 1 februari j.l. in de Second Christian Reformed Church of Toronto, te Rexdale, Ont.

Ofschoon niet overmatige publiciteit aan het werk gegeven is, heeft de commissie verscheidene gevallen behandeld, voornamelijk op het terrein van arbeidsverhoudingen. Wij herinneren in dit verband aan mensen, die gedwongen werden zondagsarbeid te verrichten of aan hen, die op straffe van ontslag lid moesten worden van een union, waartegen zij principiële bezwaren hadden. Alleen in het jaar 1963 zijn veertien van zulke gevallen door Justice and Liberty behandeld.

In het bijzonder werd stilgestaan bij de aanbieding van de "brief" aan de Norris Commission regarding the shipping disruptions on the Great Lakes.

Er werd door de secretaris opnieuw de aandacht op gevestigd, dat velen zich tot Justice and Liberty wenden, als het te laat is. Er werd op aangedrongen geen actie te ondernemen, alvorens het Comité geraadpleegd te hebben. Bovendien is het gebleken, dat gunstige resultaten konden worden verkregen indien gezamenlijk één lijn wordt getrokken. Heeft iemand gewetensbezwaren en wordt hij daarin niet bijgestaan door een collega, die overigens van dezelfde levensovertuiging is, dan is de zaak vrijwel altijd reeds bij voorbaat verloren.

Het Comité streeft naar vrijheid en recht voor allen. Het doel is de handhaving van het recht als zodanig, niet alleen het opkomen voor een aantal gelijkdenkenden. Dit vooral werd op duidelijke wijze uiteengezet door Dr. P. G. Schrotenboer in een lezing getiteld: "Freedom and Liberty for all." Dr. Schrotenboer wees er op, dat de mensen op het Noord Amerikaanse continent het hartroerend met elkaar eens zijn, dat iedereen vrij moet zijn. De westerse wereld, zo wordt gezegd, is het bolwerk voor de menselijke vrijheid. Lenin heeft het iets anders gezegd. Hij hield de mensen voor, dat vrijheid zo kostbaar is, dat het gerantsoeneerd moet worden.

Justice and Liberty stelt zich niet alleen ten doel de vrijheid te verdedigen, maar op te komen voor burgerlijke rechten. Wij leven in een pluralistische maatschappij, waarin geen discriminatie mag voorkomen. Toch zien wij, dat de vrijheid overal wordt beknot, aldus Dr. Schrotenboer. Wij zien dat in de kringen van het onderwijs en wij zien dit op maatschappelijk terrein. Men spreekt wel van vrijheid, maar deze vrijheid wordt pas reëel als de mensen hun geloof en overtuiging loslaten. Een mens, zo redeneert men hier, is vrij als hij zich eerst aan de meerderheid heeft geconformeerd. In de grond van de zaak meent men, dat geloof verdeling brengt. Vandaar dat men samenbinding zocht buiten het geloof om. Men spreekt wel over religieuze instructie, maar men wil dat deze religie "neutraal" zal worden gehouden.

Dr. Schrotenboer weer er op, dat de Joden ons een les konden leren. Hun Torah beheerst alle leven en levensuitingen.

Het probeem is overigens niet nieuw. Dr. Schrotenboer ging verschillende filosofen in de geschiedenis na, om te tonen, dat men reeds lang met het vraagstuk worstelt.

Het opkomen van vrijheid voor de mens, is niet het ontkennen van het recht van de overheid. De overheid kan inderdaad de mensen tot iets dwingen. Maar daar is het ook de overheid voor. Een union is geen overheid.

Wij ontlenen, aldus Dr. Schrotenboer, onze bevoegdheid om het recht van de vrijheid te verdedigen niet aan ons zelf, maar aan God. In onze eenheid moet uitkomen de "city of God". Indien Christenen hun stem niet verheffen voor het recht Gods, wie zal het dan doen? En indien Christenen zich nu niet laten horen, kan het wellicht te laat zijn, zo besloot Dr. Schrotenboer.

Bestudering van het financieel rapport wees uit dat de inkomsten gedurende 1963 ver beneden de uitgaven waren gebleven. De contributies van het huidige aantal leden zou dan ook niet voldoende zijn om het budget voor 1964 te dekken, daar de uitgaven voor '64 geraamd waren op ongeveer hetzelfde bedrag als 1963, namelijk $4,5000.

De reacties van verscheidene aanwezigen wees uit dat de vergadering instemde met de gevoelens van het bestuur dat het budget slechts een minimum budget was, en dat er voor zal moeten worden gezorgd dat de inkomsten dusdanig stijgen dat aan alle verplichtingen zullen kunnen worden voldaan, hetgeen naar alle waarschijnlijkheid zelfs meer dan het budget zal zijn.

—

Nadat het bestuur in zijn geheel was herkozen, werd tenslotte nog enige tijd besteed aan de toekomstmogelijkheden op de lange duur. Laat in 1963 had het bestuur namelijk Mr. B. A. Kelsey, de advocaat, verzocht een studie te maken van de mogelijkheden voor de Foundation. Pas op de dag van de jaarvergadering werd het uitgebreid schriftelijk advies ontvangen, hetwelk door Mr. G. Vandezande samengevat werd weergegeven.

Volgens de rechtskundige adviseur moeten de activiteiten gericht zijn op het verkrijgen van veranderingen in de wetten. Dit houdt dus in dat de strijd van de Foundation gevoerd moet worden op principe, evenals gedurende 1963 de Christian Labour Association of Canada op die grond erkenning verkreeg via het hooggerechtshof. De spreker wees erop dat dit de enige basis is voor duurzame resultaten en dat dit er ons toe dwingt aan onze regeringen aan ons volk duidelijk te maken dat hetgeen wij voorstellen ten bate is van de gehele bevolking. Dat dit zo is omdat het voortvloeit uit hetgeen de Schrift ons leert.

—

De vergadering werd hierna gesloten en Rev. F. Kouwenhoven ging voor in dankgebed.

WORK OPPORTUNITIES

In developing Central British Columbia. Christian Reformed Church and Christian school, moderate climate, scenic surroundings. Write Mr. Geert Geertsma, Box 196, Telkwa, B.C.

Hollandse Scheurkalenders

Also ORANJE KALENDERS
$ 1.00 Postpaid

DAILY MANNA CALENDARS
$ 2.35 Postpaid.

REFILL SUCCESS AGENDA
$ 2.69 Postpaid.

VAN DELFT'S
Book and Gift Shop
1058 Main St. W. Phone JA 8-1932
HAMILTON, ONTARIO
Canada

GENEESKRUIDEN

volgens recepten der beroemdste natuurgeneesk. artsen en specialisten. Prachtsuccessen ook daar waar alles faalde. Giftige pijnstilende middelen kunnen in het lichaam grote verwoestingen aanrichten. Weest voorzichtig, neemt het allerbeste, de gegar. onschad. Flora-geneeskruiden. Beter is er niet. Enorme successen ook in schijnbaar hopeloze gevallen.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd. à $18.00 bij vooruitbetaling.

Meldt Uw ziekte en klachten aan

Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

H. KREEFT, C.A.

CHARTERED ACCOUNTANT

•

LICENSED MUNICIPAL AUDITOR

•

968 EXMOUTH STREET
SARNIA, ONT.
ED 7-8559

Vaar op de gezellige wijze naar

HOLLAND

op de populaire

"ARKADIA"

20,650 ton • 19 knopen

NAAR AMSTERDAM vanaf **$181** Am. Dollaars Touristenklasse Voordelig Seizoen Halve rondreis*

Verrukkelijke Europese en Canadese keuken in een luchtgekoelde eetzaal, geriefelijke accommodaties, Europese muziek, dansen, 14 publieke zalen, een van de grootste overdekte zwembaden ter zee. Dit alles . . . plus een gezellige sfeer met voortreffelijke bediening. Reserveer vroegtijdig voor de beste accommodaties . . . profiteer van de Voordelig Seizoen prijzen.*

COBH • LE HAVRE
LONDEN
AMSTERDAM
BREMERHAVEN

VANUIT MONTREAL. 30 April*, 22 Mei, 12 Juni, 3 Juli, 8 Augustus*, 28 Augustus*, 18 September*, 4 December*.

GA NAAR UW REISBUREAU OF DE

GREEK LINE

400 Craig Street, West, Montreal • 89 King Street E., Toronto
470 Granville Street, Vancouver

Drukwerk nodig?

Versta U dan met ons! Onze Nederlandse en Canadese ervaring stellen wij gaarne tot Uw beschikking. Onze drukkerij is ingericht voor zowel kleine als grote opdrachten. En onze prijzen zijn billijk.

GUARDIAN
PUBLISHING COMPANY LTD.
HAMILTON, ONT.

Corner Gage & Main
P.O. Box 312, Station B
Phone 547 - 1488
547 - 1489

---

330 Acres $ 230,000 Grade "A" Farm

DAIRY - BEEF - CHICKEN

STOCK AND EQUIPMENT

A very profitable operation, milk cheque over $ 1500 monthly and can be increased. 306 acres under cultivation, no stones, rich productive soil in Nigara's best farming district, near Reformed Church.

50 milking cows, 15 heifers, 20 calves, all Holstein, 350 gallon milk cooler, modern dairy barns in A1 condition, 36 x 80, 36 x 90, fully equipped, silo 14 x 35. Other buildings.

4,000 hens, 4,000 broilers, chicken house 24 x 100, 2 storey, all automatic equipment, walk in cooler for eggs and foul storage, monthly income $ 4,000.

Room for 150 head of beef, all brand new all metal barns, silo 20 x 50 with automatic feeders.

3 good tractors with all attachments and machinery imaginable on a farm.

Modern house for owner plus extra house for hired hands. Many, many more features to numerous to mention here, only by a personal inspection can you appreciate this large money-making operation. About $ 45,000 down will handle, balance at 6% over 20 years.

For more information on this farm or any other farm, just write or phone us, we have over 40 farms for sale in the Niagara Area.

GEO. DUGAN - REALTOR
18 KING ST. WELLAND, ONTARIO RE 2-7517

Slechts $ 3.800,— down

PRIMA DAIRY-FARM

Holstein vee, beste machines en melk-contract

20 melkkoeien, 3 dragende pinken, 2 kalveren. 1 Massey Ferguson Tractor (nieuw), 1 Ford Tractor, 1 3-Section Harrow, 1 Manure spreader, 1 Silo-filler, 1 Side-delivery Rake, 1 Hydraulic Cultivator, 1 Doube Disc, 1 2-Furrow Plough, 1 Seed-drill, 1 Corn-planter, 1 Chopper, 1 Milk Bulkcooler, 1 Rubber-tired Wagon, 1 Packer, 1 New Holland Hay-Baler, 1 Grader Blade, 1 2-Wheel Trailer, 1 7-ft. Power Mower, Complete Litter Carrier in barn, and many other tools.

Grote barn met 2 silo's, melkhuis met bulkcooler en melkmachines, machineschuur, varkens- en kippenschuur, een zeldzaam goed huis met 4 slaapkamers, ruime keuken, eetkamer, huiskamer, badkamer, heet en koud stromend water, en oil furnace. Garage.

Best land waarop 9 acres druiven, prima watervoorziening. Prijs $ 37.800.— Minimum DOWN PAYMENT $ 3.800.—. Hypotheek beschikbaar à 6% met zeer gemakkelijke afbetalingen.

K. KRAAY, Real Estate Broker
2 JULIANA CR. Tel. WE 4-1813 ST. CATHARINES, ONT.

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Tweetal

te Bowmanville, Ont., P. De Boer te Sioux Falls, S.D., en J. Van Harmelen te Oshawa (Hebron), Ont.

Beroepen

te Willowdale, Ont., L. Slofstra te Clinton, Ont.

te Newmarket, Ont., P. Van Egmond te Wellandport, Ont.

Bedankt

voor Lindsay, Ont., J. Van Harmelen te Oshawa, Ont.

voor Hamilton I, Ont., J. B. Hulst te Orange City, Iowa.

"MARANATHA" CHRISTIAN REFORMED CHURCH, ST. CATHARINES, ONT.

Within a period of four months our two beloved ministers left our congregation. The first one to leave was the Rev. Alvin H. Venema. He accepted a call from the C.R.C. of Richmond, B.C. On September 8, 1963, he preached his farewell sermon about "Paul's admonition to guard the Gospel of Christ" from 1 Tim. 6:20, 21. Monday, September 9 the congregation came together for a special farewell evening, which was organized by the consistory. Many of the congregation came this evening to say "Good bye" to the Venemas. Sadness and joy was mixed together this evening. Sadness, because a beloved pastor with his wife and children was leaving us. Joy, because of past experiences of which the many speakers testified. Joy was there also in the singing together and in listening to the singing of the choir. Joy above all, because God Himself directs everything in His Church, also the departure of the Rev. Venema. Therefore we were able to say "Good bye" with a smile on our face. We are thankful to God for all we received in the ministry of this faithful servant, who has led us in the truth of His Word.

Our wish and prayer is that he may labour with much fruit in his new congregation too, and that his wife and children soon may feel at home in their new surroundings.

The second minister who left was Dr. Paul G. Schrotenboer. He accepted an appointment from the R.E.S. (Reformed Ecumenical Synod) to become a full-time General Secretary. On December 29, 1963 he preached his farewell sermon about "the faithfulness of God" based on I Cor. 1:4-9. Again there was a farewell evening organized. This was also a nice evening of christian fellowship. Everyone who spoke this evening a word of farewell expressed the thankfulness about the blessings received in the ministry of the Rev. Schrotenboer. It is therefore also with sadness to see him go with his wife and their 4 boys. One thing however is not too bad, they moved only about 40 miles away from St. Catharines. They are now members of the "Immanuel" Christian Reformed Church in Hamilton, Ont.

Also this evening we enjoyed the singing together and the singing of the choir. We thanked the Lord for His faithfulness shown to us in the faithful ministry of Dr. Schrotenboer in our midst. May God bless him in his new field of labour for the King of the Church. May God bless his wife and children, too, in the new congregation.

Both ministers received a present from the congregation as a token of our love for them, and as a remembrance of the years of their ministry in the "Garden City". Both can be assured that their labour among us has not been in vain, for their work was the work of the Lord. Now we are engaged in the work of calling new ministers to take the place of those who left.

It is our earnest prayer that the Lord soon may send to us the man of His chosing to lead us in the pastures of His eternal and glorious Word!

Geert Lammers, clerk

FOR ALL YOUR BOOKS:
BURLINGTON BOOK- & BIBLE HOUSE
468 Brant Street, Burlington
Phone 637-2151

Boekbespreking

Ds. M. P. van Dyk. De mens in het gebeuren van de Godsopenbaring. J. H. Kok N.V., Kampen, 1963.

Het is niet eenvoudig geweest dit boek te schrijven. De auteur spreekt ergens van 'het labyrinth van de overleggingen van Karl Barth' (blz. 88), hij gewaagt van de 'duistere wijze, waarop Barth gewoon is zich uit te drukken" (blz. 28) en hij uit de verzuchting, dat een lezer, die meent Barth goed begrepen te hebben, op een gegeven ogenblik alles onderstboven geworpen ziet (blz. 29).

Het is daarom ook niet een eenvoudige bezigheid, dit boek te lezen, en niet-theologisch geschoolde lezers moeten er zich maar niet aan wagen.

Dit wil echter niet zeggen, dat dit boek geen grote verdiensten heeft. Wanneer het waar is, dat Barth een 'kerkvader van de twintigste eeuw' is(de auteur zet deze term tussen aanhalingstekens en juist uit zijn werk blijkt het betwistbare van deze term), wanneer het in elk geval waar is, dat de invloed van deze Zwitser naar rechts en naar links ontzaglijk groot is tot op dit ogenblik, dan moet getracht worden zijn gedachten te verstaan en te beoordelen. Ds. van Dyk heeft een moeitevolle studie aan deze taak gewijd, overigens ook niet zonder vreugde, want hij spreekt herhaaldelijk van boeiende en schone gedeelten van Barth's dogmatiek. En het treft, dat hij telkens de uiterste moeite doet, aan het geheel van Barth's gedachten, die soms elkaar schijnen tegen te spreken en in elk geval in een voortdurend proces van ontwikkeling begrepen blijken te zijn, recht te doen wedervaren. Zijn studie, die speciaal de anthropologie, de leer van de mens tracht uiteen te zetten, zoals die in de verschillende delen van Barth's Dogmatiek belicht wordt, geeft toch ook nog veel meer, juist omdat ze deze dogmatiek op de voet volgt: we worden ingewijd in Barth's leer van het Woord in zijn drieërlei gestalte, in zijn leer van God en van de Heilige Geest, in zijn beschouwingen over de religie, de kerk, de heiliging en de rechtvaardiging; alles toegespitst op de kennis van de mens.

De schrijver is uiterst bang voor het trekken van overhaaste conclusies. In het centrum van zijn boek verklaart hij: 'Wij staan tegenover Barth in een heel eigenaardige positie, die van **grote waardering** aan de ene kant en toch ook van **kritiek aan de andere kant**,' (blz. 113). Zeer grondig is die kritiek, wanneer hij spreekt van de betekenis van het Schriftgezag en van het Woord van God. Hij schrijft in dit verband: 'Wij moeten constateren, dat de welhaast dodelijke ziekte van de kerk niet genezen kan worden langs de weg, die Barth heeft aangegeven; dat de ziekte van de religieuze autonomie niet verholpen kan, door over alle religie de doodsklok te luiden, maar door de religieuze autonomie in de hartader te treffen. Zij zal in de hartader worden getroffen, wanneer het Woord van Jezus Christus en dat Woord alléén plaats ontvangt. — Het Christendom is slechts gered door een werkelijk buigen voor de openbaring, zoals zij in de Heilige Schrift tot ons komt.' (blz. 138).

De eindconclusie van de schrijver luidt: 'De anthropologie van Barth bevat verschillende goede elementen, is echter gevat in een genadeleer, welke de mens als mens niet tot zijn recht laat komen'. (blz. 246). En dan volgen nog de woorden: 'Van twee kanten kunnen we Barth's theologie benaderen: wij kunnen zeggen dat het licht door de duisternis heenbreekt, maar ook dat de nevelen het licht bedreigen.'

L. Praamsma.

CHURCH AND NATION IN EEN NIEUW GEWAAD

Het eerste nummer van de achtste jaargang van Church and Nation verscheen in een nieuw gewaad. Redaktioneel is er in het blad geen verandering gekomen, maar de redakteuren hebben niettemin hun tijd verstaan en ingezien, dat de "verpakking" in dit land een belangrijk woord meespreekt.

Wat in dit nieuwe gewaad het meest de aandacht trekt is de tekening van Wm. Hart. Op een rond zwart vlak is in wit een hand uitgespaard, die een brandend hart draagt. Daaronder is eveneens in wit een maple leaf, het nationale canadese embleem.

Het nieuwe ontwerp is stellig een grote verbetering en zal ongetwijfeld in de smaak vallen bij de lezers van het blad.

Imp.: HOLTZHEUSER BROS.
Toronto - Edmonton - Vancouver

Gaat U verhuizen?
dan naar:
VAN'S MOVING & CARTAGE
(eigenaar J. Vander Wal)
Speciaal ingericht voor het vervoer van Emigratiekisten. Verder: Van Stake, Dump en Platformtrucks. 1562 Muir Rd., PORT CREDIT, Ont. Tel.: Office EM 6-4090.
After 5 CR 8-3253

TEACHERS CONVENTION
February 20 and 21
at Hamilton, Ont.
Come to the MASS MEETING on Thursday evening, 8:00 P.M.
KEYNOTE ADDRESS by
Dr. GORDON SPYKMAN
Hamilton Christian Choir will sing.
Watch for detailed Convention Program in your local Church or School Bulletin.

Voor een bezoek aan HOLLAND met zijn bollenvelden
25% KORTING
Onder normale passageprijs, met onze groep van 12 APRIL met de "RIJNDAM" van Montreal en 15 JUNI met de "RIJNDAM" van Rotterdam.
Vraagt volledige inlichtingen zonder enige verplichtingen.
Koops Travel Service Ltd.
Het grootste Nederlandse reisbureau in Canada
543 BRANT STREET, BURLINGTON, ONT.
Open donderdags en vrijdags tot 9 uur, zaterdags tot 6 uur.
Tel. Burlington: NE 4-1813 (24 uur); Oshawa: RA 8-0281

Groente- en Bloemzaden
LANDBOUWZADEN, VOORJAARS-BLOEMBOLLEN, STRUIK- EN KLIMROZEN
VRUCHTBOMEN, AARDBEIEN-PLANTEN, ENZ. ENZ.
Ook: Hollandse Sperciebonen, Snijbonen, Bruine Bonen, Capucijners, Kropsla, Boerekool, Witlof, Andijvie, Wortelen, Kool, etc. etc.
Tevens: HOLLANDSE KAMERPLANTEN: Ster van Bethlehem, Flamingo-plant, Hertshoornvaren, Begonia Rex, Acalypha, Achimenes, Aphelandra, Beloperone, Bougainvillea, Christusdoorn, Hibiscus, Franse Geranium, Paarse Hang-Geranium, en Geranium Black Vesuvius
Hollandse of Engelse prijscourant op aanvrage geheel GRATIS.
WILLIAM DAM SEEDS
West Flamboro, Ont. (near Hamilton)

ER KOMEN TIEN WATERJAREN!

Gebrek aan water is niet alleen in de woestijnen een probleem, ook in de ontwikkelde landen wordt water een acuut probleem. Industrie, landbouw en een toenemende bevolking vragen steeds meer water. Zo is het grondwaterpeil onder New York en Tokio met tientallen meters gedaald, terwijl b.v. Midden-Duitsland regelmatig te kampen heeft met gebrek aan water in de rivieren. Watervoorraden die men vroeger voor onuitputtelijk hield nemen door het steeds toenemende waterverbruik en de watervervuiling in zorgwekkende snelheid af in hun geschiktheid voor de menselijke consumptie. Waar geen water meer is sterft het leven en waar het water "ziek" (vuil) is, maakt het ook zijn omgeving ziek.

Op grond van de harde feiten inzake het gebrek aan water en de watervervuiling zijn deskundigen van de Ver. Naties thans bezig met de voorbereidingen voor een periode van "10-waterjaren".

Deze "waterjaren" moeten in 1965 beginnen. In het kader van 10 op internationale basis opgezette wetenschappelijke onderzoekingsjaren moet het mogelijk zijn om met behulp van de wetenschap het waterprobleem te beperken. Het groots opgezette plan staat onder leiding van de UNESCO der Ver. Naties. Het wil betere en omvangrijkere metingen over waterstromingen, onderzoekingen over het water en de erosie, verbetering van de metingen van de regenval, etc. en een grondig onderzoek naar de invloed van de mens op de waterhuishouding in de natuur. Voorts wil men komen tot de oprichting van een net van wetenschappelijke stations die in de "tien waterjaren" standaardmetingen over heel de wereld zullen doen en experimenten met meren zullen ondernemen.

Voorts zal men in de komende 10 jaar de opleiding beginnen van een groot aantal "waterkundigen".

Voor alles echter zal de nadruk in deze tien jaren vallen op onderzoekingen van zuiver wetenschappelijk karakter. Men beseft dat de wereld voor de oplossing van het huidige en vooral toekomstige waterprobleem, niet gebaat is bij geld en werk alleen. Onze kennis ten aanzien van onze meest elementaire levensvoorwaarde, het water, is uiterst gering. Daarom zal eveneens aandacht worden besteed aan een juister inzicht omtrent en waardering voor het water.

TEACHERS WANTED

The Ladner Christian School requires

TEACHERS

for grades 1 & 2 and 3 & 4, for the next term. For further information contact the secretary, H. A. Nyman, Box 333, Ladner, B.C.

The Timothy Christian Elementary School will be in need of a

QUALIFIED TEACHER

for the 1964-65 school year, for grades 1 and 2. Please apply to Bert Schaly, R.R. # 1, Thornton, Ont.

John Knox Memorial Christian School of Fruitland, Ont. (a few miles east of Hamilton), located in the beautiful Niagara Peninsula, needs a qualified, experienced

TEACHER

for the 1964-65 school term, due to expansion, for one of the lower grades (30 students). You may apply or write for more detailed information to the principal, Mr. John E. Top, Box 27, Fruitland, Ont.

The Calvinistic Christian School of Wellandport requests applications of qualified experienced

TEACHERS

for the 1964-65 school year. Applications stating qualifications and present salary to be sent to the principal, Mr. H. K. Bergsma, R.R. 1, Wellandport, Ont.

The John Calvin Christian School Society, Guelph, Ont. will need a

PRINCIPAL

by September 1964. Please write to J. Pranger, Secretary, 6 Dunkirk St., Guelph, Ont.

The John Knox Christian School of Woodstock will be in need of qualified, experienced

TEACHERS

for the school term 1964-65. Kindly send your application stating qualifications and salary requirements to Mr. S. Visser, 50 Finkle Street, Woodstock, Ontario.

The BURLINGTON CHRISTIAN SCHOOL SOCIETY intends to open its local Christian School in September, 1964, and invites applications for the positions of

A PRINCIPAL AND TWO TEACHERS

Burlington is an attractive residential area between Hamilton and Toronto, two university cities. Address correspondence to Mr. A. Witvoet, 2072 Edinburg Dr., Burlington, Ontario.

The "JOHN KNOX" Christian School, Clarkson, will be in need of

Two Qualified Teachers

for the intermediate grades, starting September 1964.

Clarkson is conveniently located on Highway #2, approx. 20 miles west of Toronto.

Kindly send your application, stating educational background, experience, references and salary requirements to:

Mrs. E. GELEYNSE, Secretary, P.O. Box 54, Clarkson, Ont.

VERSCHENEN
Christian Perspectives 1963
Lezingen, gehouden tijdens de Unionville-Conferentie van de A.R.S.S. in 1962. Iedere serie lezingen is thans in een afzonderlijk boekje, n.l.
DR. C. SEERVELD
"A Christian Critique Of Art"
DR. R. KOOISTRA
"A Christian Approach To Sociology"
IR. H. VAN RIESSEN
"The University And Its Basis"
PRIJS PER DEELTJE $1.00
Verkrijgbaar bij Uw boekhandelaar, of bij
GUARDIAN PUBLISHING CO. LTD.
Box 312 Station B Hamilton, Ont.

Christian Perspectives Series
UIT VOORRAAD LEVERBAAR BIJ
SPEELMAN'S BOOKHOUSE
10 Golfdown Drive REXDALE, ONT. Phone 741-6563

ORDER AND DISTRIBUTE
OUR FINANCIAL CONTRIBUTIONS TO CHRIST'S CHURCH AND KINGDOM
by A. DE JAGER,
Minister of the Gospel.
35 pages — Price 40¢ per copy only.
ORDER FROM:
GUARDIAN PUBLISHING CO. LTD.
BOX 312 STATION B HAMILTON, ONT.

To Smoke or not To Smoke

by Cor W. Barendrecht

If you are one of millions who reach for a cigarette 7,000 times a year, you had better have some hundred dollars ready as an offering to your idol in the coming year.

The idol of smokers — call her Nicothea if you wish — has slain her ten thousand even with the year only a few days old. Nicothea has a following in virtually every country in the world. The adherents of her cult have spread mottos, such as, "He who cannot smoke is not a man", across oceans and throughout continents. The word is passed that this heathen deity is present "wherever particular people congregate".

Nicothea emerges in many forms. She urges the little man to prove his manliness. She is said to "separate the men from the boys — but not from the girls". She appears when tension is mounting, just then "when a cigarette means a lot." She obliges the gentleman by refining away harshness and roughness. She pleases the snob by being worldly and sophisticated. She lures the realist by being real, rich and easygoing, and the sportsman by being cool and refreshing. Those who come under the sway of Nicothea's charms are promised "a man's world of flavor" — even when her appearance is veiled by a filter. And lest anyone think ill of her, she will be "all white — inside and outside — so only pure white touches your lips."

Few would care to deny Nicothea's attractiveness. She seems to meet all needs of the Nervous Century. Those who respond to her appeals soon find themselves in her spell. They begin to feel as if they can hardly do without her. Unwittingly and unwillingly the disciples of Nicothea find themselves enslaved by their idol.

Nicothea has been on trial since birth. The case for and against smoking is probably as old as tobacco itself. Schools of prophets — pro and con — have come and gone, and are with us now. King James, at whose majesty's special command the Bible was translated in 1611 A.D., spoke strongly against the use of tobacco. He said that it was ". . . loathsome to the sight, disagreeable to the smell, noxious to the brain, injurous to the lungs, and by its clouds of black smoke, nearly resembling the horrid steams of hell." (G.R.P. 12:1:63).

Modern crusaders voice similar cries. The Solons of the nations, the company of Aesculapians the world around, the charity channels of cities and states — all are concerned about public health. As a result of recent research, new diseases such as Alcoholism and the Cigarette Epidemic have been coined. The crusade against the smoking syndrome is on.

Campaigning against tobacco is lady-senator Maurine Neuberger. In a recently published book on tobacco and the public welfare, Mrs. Neuberger attacks the tobacco industry, so the **National Observer** (11.11.63) reports. The Oregon Democrat, who gave up smoking six years ago, does not pretend to be a Carrie Nation, however. Prohibition would not work. But curtailing cigarette consumption evidently is the least a con can fight for.

Up in arms against the hazards of smoking is also the American Cancer Society. In 1949 the Society put on the armor when it began to explore the association of human enemies No. 1 and No. 5: lung cancer and cigarette smoking. The evidence upon which the position and programs of the ACS are based has recently been published in a 32-paged brown booklet with a white title: "Cigarette Smoking and Cancer" (1963). *)

The ACS claims that certain chemical substances found present in cigarette smoke have produced cancer when applied to the skin of experimental animals. These and other chemicals, together with polluted air that is inhaled in everyday living, can produce a number of diseases other than cancer as well. Some of these diseases are coronary artery disease of the heart, chronic bronchitis, emphysema, peptic ulcers, and similar impairments.

Evidence of studies conducted in the field of cigarette smoking has led the Society to conclude that "beyond reasonable doubt cigarette smoking is the major cause of the unprecedented increase in lung cancer". and that the avoidance or discontinuance of this habit substantially reduces the risk of this highly fatal disease (p. 25).

Dissenting opinions were voiced by representatives of the tobacco industry as well as by individual medics. The industry, for one, said that the evidence of the ACS was by no means conclusive as it was merely statistical. An independent opinion was voiced lately by Dr. Peter Steincrohn, a retired physician. Dr. Steincrohn believes that people are fools to smoke if they have sinus trouble, chronic bronchitis, asthma, hypertension, stomach ulcers, or coronary diseases. Apparently this physician is more concerned about heart diseases than about lung cancer. Says he: "If you are at all concerned about the ill-effects of tobacco, in the present state of our knowledge, **I'd say better look more to your heart and arteries than to fear of lung cancer."** (**Your Life to Enjoy**, Prentice-Hall). Other private opinions held by physicians emphasize the matter of air pollution, caused by substances such as dust, chromates, nickel, exhaust smoke from automobiles, occupational exposure to fumes and gases, more than tobacco smoke.

The battle against smoking should not be underestimated. The forces of Nicothea include a powerful tobacco industry, which employs more than 3 million people, directly or indirectly. The industry helps support some 500,000 tobacco farms. It pays dividends to 350,000 stockholders. Its business totals roughly $ 8 billion a year, of which $ 3 billion is paid in taxes and $ 170 million in advertising, as **The National Observer** reports. The annual output of the tobacco industry, according to Washington statistics, amounts to some 509 billion cigarettess, 7 billion cigars, 71 million pounds of smoking tobacco, 65 million pounds of chewing tobacco, and 33 millions pounds of snuff.

The argument that millions of poeple would be unemployed if smoking ever were forbidden is only partly valid. Tobacco industries have of late invested in daughter-organizations which are not connected with the production of tobacco. Among the adopted industries are producers of razor blades, chewing gum, and wrapping material. One tobacco firm has even taken up meat packing.

No disciple of Nicothea is therefore doing a charitable act by smoking for reasons of helping others to keep employed. Those who use such an excuse should try to be consistent and begin shaving more frequently, chewing more gum, and eating more wrapped bread and meat.

The try-to-quitters who need the opinion of famous smokers to collect enough will-power to stop burning their idols, are reminded of the attempts of former President Dwight D. Eisenhower. When asked for advice at a news conference, Ike said: "But for me it was easier to stop, and I will only say this: I really believe if any persons turn their mind to something else and quit pitying themselves about it, they won't find it nearly as hard to quit smoking as they think it is." (GRP 12.1.63).

Some time ago the U.S. government has appointed a jury of medical and statistical experts to evaluate the scientific work to date to measure the risk of cigarette smoking to health. The Jury should soon report on its findings.

If Senator Neuberger would have her way, severe measures against smoking would be taken. One illustration of her rigid ruling would be that she would have a federal commission set up guidelines which rule out all advertisements and commercials that overemphasize the attractiveness of smoking. (Three cheers for her!)

The lady-senator would also have the Hazardous Substance Labelling Act require that each package of cigarettes carry a warning about the hazards of smoking its contents. If some time in the future the followers of Nicothea would pick up a package of cigarettes, they may find a **poison** label on it. The label might say that "the contents of this package is harmful if swallowed", for instance. Yet, some cigarette package may at the same time carry the emblem "Hitch your cigarette to a star", or "In this sign the victory", for the Law does not provide for such things. A popularity contest of labels may possibly be introduced, in which each label could be personified in a Miss Poison and a Miss Nicothea.

It does not look like smoking will be abandoned in the near future. Fear for cancer or other diseases may scare some, whereas others may be discouraged in smoking by social disapproval, which would also be based on fear. Those who find themselves enslaved by Nicothea might try to re-evaluate their vision on Christian liberty and perhaps come to decide that they should break the bands with whatever it is that holds them in servitude.

Those who are contemplating to stop smoking will find innumerable aids to reduce cravings, jitters, and hunger prangs resulting from departing from Nicothea's congregations. They can choose helps ranging from exercise to cold showers, from brisk towel rubs to pills which substitute nicotine. They may replace the take-light-smoke ritual by some other ritual. They might start eating candy, as some do, and at the same time have reasons to worry about their teeth and weight. The one pill that is as yet missing in the drug stores is the one that produces instant will **power.**

The question of smoking may be considered from a religious point of view. Some are hasty to point out that it is a sin to smoke, whereas others feel that they can smoke a cigarette and glorify God at the same time. Opinions held by individuals range widely. C. S. Lewis writes somewhere ". . . a cold self-righteous prig who goes regularly to church may be far nearer to hell than a prostitute. But, of course, it is better to be neither." (**Mere Christianity**). With a parody on these words one could say that "a cold, self-righteous prig who goes regularly to church may be far nearer to hell than a nicotine-slave. But, of course, it is better to be neither."

It is better for a compulsive eater to be moderate, and for an enslaved smoker to cut down, if he cannot stop. I do not pretend to have the answer to the question of smoking. If you, the reader, do, you are welcome to share it. It seems to me that if there is any doubt in your mind about smoking, you'd better not smoke. The rule of abstaining in case of doubt may be applied to smoking as well as drinking and eating. Another golden rule that always must be followed is: **nothing is excess,** — including finger pointing at those who do smoke.

---

*) "Cigarette Smoking and Cancer" (1963); The American Cancer Society. (This booklet may be obtained free of charge at the Society, 521 West 57th Street, New York 19, N.Y.).

World Wide Travel Service

300 WILSON AVE. (Bathurst/Highway 401)
DOWNSVIEW, TORONTO, ONT.

Het enige door alle lucht- en scheepvaartmaatschappijen erkende Nederlandse reisbureau in Toronto.

Wij komen bij U thuis Uw reis bespreken.

Laat Uw reisproblemen onze zorgen zijn.

ADRIAAN LIMBERTIE
's avonds HI 4-8280

ME 5- 5661

Lambert Huizingh
Accredited Public Accountant and Auditor
Commissioner for taking Affidavits
•
Box 315
BRADFORD, ONT.
Telephone: PR 5-2282
•
139 Albert St.
OSHAWA, ONT.
Residence: AURORA, ONT.
PArkview 7-9797

P. De Haan & Zonen
AUTOHANDEL, REPARATIE, SERVICE & BENZINE
FINA STATION
1590 MAIN ST. W.
Hamilton
JA 9-7944
of
FU 3-7380
Zondags gesloten

REAL ESTATE
JOHN STRUIK
MEMBER TORONTO REAL ESTATE BOARD
SELLING OR BUYING A HOME?
I AM AS CLOSE AS YOUR PHONE
247-3998 — 241-9171
Representing George Gething Real Estate

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....

Post-adres ....

....

Aangebracht door: ....

Naam ....

Post-adres ....

....

Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $ 5.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Aan:

Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam ....

Post-adres ....

....

....

OUD ADRES:

....

....

"CALVINIST - CONTACT"

PREMIE BOEKEN

HET KOST U NIETS om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 5.00 opstuurt.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

DE ILLEGALE WERKER, door Anne de Vries.
Dit boek geeft een bijzonder belangwekkend aspect van de gehele verzetsstrijd. Het is een treffende, boeiende beschrijving van de typen van illegale werkers, en verder van hun leef- en werkwijze, van hun lotgevalen na arrestatie. Een spannende documentaire.

ENCYCLOPEDIE VAN DE BIJBEL, samengesteld door Dr. C. N. Impeta.
Deze encyclopedie is een handige wegwijzer door de Bijbel.

HUMOR VAN DE BIJBEL, door Okke Jager.
Het geheim van de ware humor is te leven in de vreugde van Christus. In dit boekje wordt gepoogd dit aan de lezers duidelijk te maken.

DE BIJBEL ALS BOEK VAN SCHOONHEID, door Dr. B. Wielenga.
Gelovigen maar ook ongelovigen hebben erkend dat de Bijbel een zeer bijzonder boek is. Een boek van onuitputtelijke schoonheid.

JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK, door Dr. R. Schippers.
Deze biografische schets presenteert treffende bijzonderheden uit het leven en de arbeid van Calvijn.

HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels Dagboek).
Recensie-schrijvers hebben indertijd dit dagboek aanbevolen als een der beste en nog is het niet verouderd.

DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.

DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.
Beroemde boeken van de wereldberoemde schrijver Bunyan. Boeken die hoog zijn aangeschreven in de literaire wereld.

DE BRUG, door K. Norel.
In deze roman tekent de bekende schrijver K. Norel welke moeilijkheden vaak veroorzaakt worden wanneer gezinnen van het platteland naar een grote stad verhuizen. Er is echter vaak een brug om de moeilijkheden te overwinnen.

HEL EN HEMEL VAN DACHAU, door Ds. J. Overduin.
Een boekje waarin de verschrikkingen van het concentratiekamp Dachau gedurende de tweede wereldoorlog worden beschreven.

ROME EN DE REFORMATIE
Dit aantrekkelijk geschreven boekje handelt over "een eerlijk gesprek tussen de Roomse Kerk en de Kerk van de Reformatie."

OP DE MAN AF (Boeket-reeks)
Dit boekje is geschreven door de bekende Ds. Okke Jager, die inderdaad de kunst verstaat om dingen op de man af te zeggen.

VERLEIDENDE GEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.
Een zeldzaam interessant boekje, dat U in het kort op de hoogte brengt met de dwaalleringen van verschillende sectarische richtingen.

HET NIEUWE TESTAMENT
(Nieuwe vertaling met woordverklaring.) Ned. Bijbel Gen.

BRIEVEN UIT DE HEL, door C. L. Lewis.
Deze brieven, geschreven door Schroefstrik, staatssecretaris van de hel, aan zijn neef Galsem, vormen een schriftelijke cursus voor jonge duivels. Zij leren, hoe zij geraffineerd en subtiel de mensen in hun macht moeten krijgen.

DE SLEUTEL TOT HET GEHEIM, door C. L. Lewis.
In korte radiotoespraken geeft Lewis rijke en krachtige gedachten over goed en kwaad, over sexuele moraal, over geloof en christelijke levenshouding.

DE GROTE SCHEIDING, door C. L. Lewis.
Neen er is geen ontkomen aan. Een hemel met een klein stukje hel bestaat niet. Het is onmogelijk om ook maar iets dat bij de duivel hoort in ons hart te houden. Satan moet er uit.

REIS NAAR VENUS, door C. L. Lewis.
Op zijn reis naar Venus ontmoet de hoofdfiguur, Ransom, een nieuw paradijs, hetgeen de auteur alle gelegenheid geeft tot een fantastisch verhaal met een diepe zin.

HET DUIVELSEILAND.
Een uitermate boeiend verhaal over de Franse strafkolonies gschreven door een ooggetuige genaamd Charles Pean.

DE SLAANDE HAND, door Hugo Kingmans.
Een vlot geschreven verhaal van de bekende Hugo Kingmans.

SLOEBERKE SLOP, door W. Laatsman.
Velen houden van "Laatsman-boeken" omdat ze zo populair geschreven zijn.

Omdat wij tegenwoordig extra pagina's geven in de Engelse taal, zijn voor het aanbrengen van nieuwe abonnees nu ook Engelse boeken verkrijgbaar.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt kunt U een van de volgende "ONE EVENING CONDENSED CHRISTIAN BOOKS" kiezen.

MARTYR OF THE CATACOMBS
An emotion stirring chronicle of the persecution and triumphs of First Century Christians.

CONFLICT WITH DARKNESS
Virginia Blakeslee, vividly portrays the harsh realities of heathen darkness put against the power of God's Word.

AND TO THE ESKIMOS
Stanley Ledyard. The testing and trials of a modern Missionary adventure.

AMAZON MOON
Rosemary Conningham. Deep and practical spiritual lessons drawn from thrilling accounts in the deep Jungles.

WHEN THE BAMBOO SINGS
By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

JOHN THE BAPTIST
Dr. F. B. Meyer. A clasp between the Old and the New Testament. Portrays humility, courage, devotion.

MARTIN LUTHER THE MAN
Ruth Gordon. The personality of Martin Luther, his character and purpose. The background to his God revealed doctrine of Justification by Faith.

Children's Books

GOD'S GREAT OUTDOORS by Marian Schoolland.
This very well-known authoress takes the boys and girls along with her in nature and tells them about plants, birds, trees, flowers etc. Above all the greatness of the Creator is shown in this book. Age 9 and over.

Voor twee abonnees:

A PREY TO SATAN
A moving story which is often filled with suspense. The main characters in this book are people of the Reformed Church.

IN THE MIRROR
This book is published in connection with the Centennial of the Christian Reformed Church in 1957. Dr. Kromminga reviews what the Christian Reformed Church has done, and ought to do. "In the Mirror" reflects theories and ideas which are sound in doctrine and wise in counsel.

Editors: Dr. P. Y. DeJong, Rev. F. Guillaume, (Mrs.) Bernice Schrotenboer, (Mrs.) Ineke Parlevliet.

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Co. Ltd., Box 312, Station B, Hamilton, Ont. Phone 547-1488 and 547-1489.

CHRISTIAN COURIER

A SUPPLEMENT TO CALVINIST-CONTACT

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

Always the same

by Prof. Dr. J. Waterink

Everyone has his own life, and his own circumstances in life.

Everyone knows that, and so it is not necessary for me to speak about it.

There are people who are very satisfied with life's circumstances, but there are also some, who quite often lament and complain.

A little while ago it struck me, when I had a mother of six children (all under 12 years of age) with me, who, in her enthusiasm could not stop talking about the wonderful life she had with her husband and children.

For that matter, her whole face reflected her happiness, and when I saw a few of the children's faces, I could read the same thing there.

And really, it wasn't as if this mother had all kinds of money at her disposal. Financially they could just make out, but there was no money for the little extras in life.

The week following, I met a mother, who also had six children. The oldest was 13 years of age. This mother's husband was, due to his position, in a much higher income bracket. He was earning quite a bit more than the first mother's husband. As far as that was concerned, she had no reason to be less satisfied.

It was remarkable to hear how many complaints she had. Not about her husband; she said a few times: "I have a wonderful husband, and my children give me very little trouble, but one gets so little out of life with six children.

In about an hour's time she must have said at least a dozen times, "In a family with children it is always the same thing, always the same . . .".

I have heard this complaint more often from mothers.

UNDERSTANDABLE

It is perhaps understandable that mothers lodge this kind of complaint. If you consider this reasonably, then it is a pretty monotonous business. Every morning before breakfast, every morning at breakfast, every morning after breakfast, and every afternoon and evening, you can keep on and one . . . , it is always the same, every day again.

There is monotony in it, indeed. Especially the mother, who, understanding the calling in her family, will always get the feeling, yesterday I did the same thing, and the day before yesterday, tomorrow I'll be doing it again, and the day after tomorrow, etc.

Is a mother, who has these complaints, not correct? Yes, naturally, she's correct when she asserts that it pretty well boils down to the same thing everyday again.

But, she is no exception. The man in the office, the labourer in the factory, the door-to-door salesmen, the milkman, they can tell you that every new day is going to be like the one before. Today is like yesterday, and tomorrow will probably be like today.

"Yes," the mother said, "even Sundays are no exception, because they are in itself quite similar, one Sunday is like any other Sunday. We go on vacation approximately ten days a year, that is a change, but then it starts all over again, three hundred and fifty-five days of it.

When I heard this mother, I thought: "You're right . . . ," but then I could not help seeing the other mother's face.

WHY DOES ONE EXPERIENCE SOMETHING AS MONOTONOUS?

The mother, who spoke about it "always being the same" missed a few important things in life. She missed, in the first place, inner happiness. And secondly, she missed the continuous returning wonder of life, and all God-given things.

If you love someone, then you don't say: it's always the same face. Of course, it is always the same face, but it is the face you love, and everyday anew it is astonishing that you may have all this, you may enjoy and experience the happiness in the discovery that you receive this every day.

As soon as this happiness, this love, this astonishment is lacking, then life becomes mechanical. All things become alike and tiresome as well.

As someone is less aware of the inner happiness of oneself, the less he experiences the happiness, love and wonderment of all things he possesses.

It makes such a difference whether or not a mother tries to find something new, interesting, funny, mischievous, or sometimes even a bit dangerous in her child, or whether she sees that child as something wellknown, but drab and uninteresting, which lives beside her day by day.

As soon as someone finds situations in life monotonous it means, that inwardly he has no ties with this situation, he is not sufficiently bound to or happy about it.

And then there is another very important factor. When someone says, that one has the feeling that life becomes monotonous it means, that one has a limited amount of spirit. One waits, as it were, for something to happen in the outside world, from which new impressions may be gathered, or new stimulations may be received. The connection between what inwardly has become dry, withered and tensed, and the feeling that the outside world is dull and monotonous, is in most cases clearly evident. One then could say, that this complaining mother had nothing to contribute to her family life. Whatever joy, happiness and change she craves, must necessarily always come from the outside world. She cannot arouse anything, she cannot make or create sphere. There lies one of the essential causes for the complaint: "everyday is the same".

No matter how true it may be, — that fact is in itself no reason for complaint. That complaint, actually, means to say: "I am someone who needs a situation that leads to new experiences. Of myself, I cannot find joy or awakening, that's why the monotony depresses me so."

BUT WHAT IF YOU ARE LIKE THAT?

I can imagine there are people who then say: "But if you are like that it is just too bad, there is nothing you can do about it, then there is that feeling of pressure, that everything is in a rut and that "everyday the sameness".

That also sounds plausible. It sounds as if one wishes to say: "Have I not the right to be myself? This is the way I am, and I have need of new impressions from the outside world, over and over again."

I'll be the last one to deny that people are different. But that, na-

(Continued on next page.)

turally, does not mean, that we should give in to all these inclinations. It is probably so that a mother, who has these feelings, gives the impression, that spiritually she is terribly impoverished. And she could experience the richness in her children if she so wanted it. Let such a mother calmly, lovingly and prayerfully view her children; let her not think too much about herself. And if she observes them attentively, then she-ll make the discovery how rich a change and variation has come into her life with her children.

There are always new aspects in the life of a child; children try to reach their goals in all sorts of ways; they experience in all sorts of ways the humour of the situation. Let mother observe how different her children react to disappointments, or how expectant they react to some happy event in the future.

Let mother keep intensively busy with her child's soul. Not to exert criticism; not to discover that Michael is making mistakes again, or that things are going wrong with Eddy. No, let mother begin with seeing, with observing, and above all: with understanding.

Then a wealth will come into her life. And maybe she will find some of the dangers that threaten her, in one or more of her children. Let her be intensely interested. Because she knows from experience how impoverished life becomes, when you have the feeling, that only what is offered by the outside world has any interest for you at all. There was once a great Roman Catholic pedagogue: Don Bosco. His name is known throughout the world. He lived approximately a century ago. He has been a blessing to thousands of boys. And his advice, formulated out of his belief, was this: "be happy my boy."

HAPPINESS

Actually the problem lies there, where we as christian people can experience the happiness of what we are, and what we may have. The Bible exhorts us continually, that we should know happiness; we should be able to rejoice. There must be joy about what we may be, and what we may have.

I wish very much, that mothers, who compalin about the monotony in their life, could understand what enormous riches, — also the richness of diversity and variation, — God gives to parents, mothers especially, in their children.

It is noteworthy, that beside these mothers, who constantly complain about the dullness of everyday work, stand the other mothers, who with happiness and sometimes with a sigh ascertain: "Children . . . every day is different", "you experience humorous events daily." These mothers will speak delightfully on end about their children, and the funny little incidents that take place.

And in these stories, the happiness and wonderment about what they may have in their child, speaks clearly for itself. May I, in my own way, pass Don Bosco's word on to you, and say something to those complaining mothers: "Mothers, accept in faith what God has given you; open your eyes; look at your children; please understand them and be happy." Then you will see the wealth God has given you. When I say this, I think of a grandmother, who is now seventy-eight years of age, she has had fourteen children herself, they really hadn't the money for the little comforts; quite the contrary. This grandmother still beams when she tells what she experienced with her children.

And in her circumstances life was apparently monotonous. Day in day out she had to be prepared and ready for fourteen children, with an extremely restricted pocket-book. But this grandmother is still happy. She could write books about her experiences, and in these books, two things would play a leading role: on the one hand, the power of a great faith and love, and on the other, the light and happiness.

No wonder, because out of faith and love grows happiness.

Cross Word Puzzle

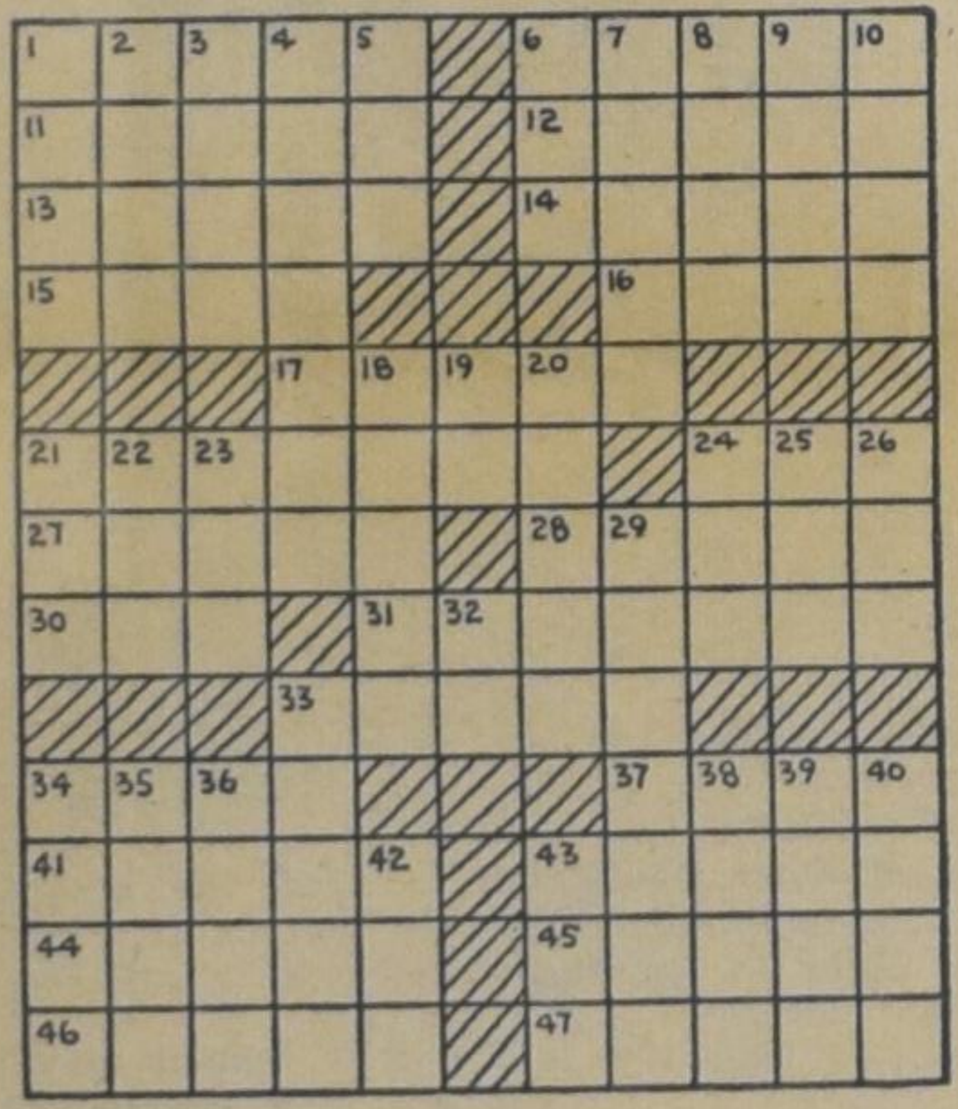

ACROSS

1. Dissolves
6. To take as one's own
11. River: So. Am.
12. Indian's shelter
13. Mr. Lorre
14. Correct
15. Observes
16. Concludes
17. Unbends
21. Duplicate
24. Time period
27. Foreign
28. Burdened
30. Gun: sl.
31. Sailing vessel
33. Meaning
34. Pellets of lead
37. Cloak
41. Present time
43. Coronet
44. River: Fr.
45. Behind
46. Pauses
47. Web-footed birds

DOWN

1. Motorists' aids
2. Fencer's sword
3. Stringed instrument
4. Braced framework for a train
5. Varying weight: India
6. G. l of mischief
7. Attica townships
8. Not shut
9. To be undecided
10. Spreads grass to dry
18. Door joint
19. Current
20. Barriers
21. Large roofing slate
22. Bombast
23. Peach stone
24. Netherlands commune
25. An old car
26. Girl's name
29. Fish of herring family
32. Indefinite article
33. Begin
34. Mix
35. Stockings
36. Certain poems by Keats
38. Value
39. God of war
40. Peel
42. Affirmative reply
43. Children's game

SIXTEEN OUTLINES ON

The Coming of the Lord Jesus Christ in the History of the Old Testament

by Rev. F. Guillaume, Dr. R. Kooistra, and Dr. P. G. Schrotenboer

The coming of Christ is the dominating theme of all Old Testament stories. It is most rewarding to discover this theme while studying and discussing Old Testament history with the aid of these outlines.

16 Outlines — 52 Pages — Price per copy 75¢

GUARDIAN PUBLISHING COMPANY LTD.
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

THOUGHTLESS ACTS OF A FEW CAN SPOIL RECREATION FOR MANY

A number of examples of the ways in which the thoughtless actions of a few can spoil recreation for many came to light recently in Carden Township in Victoria County. A three-day deer season had been proposed in Carden, but was later withdraw at the request of landowners. These are some of the reasons.

On Saturday, September 21 a party of six hunters roamed the nearby cattle ranch for most of the day. On this particular ranch the cattle are fed six dollars worth of chop daily but the cattle were so nervous as a result of these visits that on the following night they would not come within a half mile of the feed trough and it took them a week to resume their normal eating habits and their normal fall weight gain.

On two farms nearby, bullet holes were found in the upper structure of farm windmills. The drive gears of a windmill revolve in a base of oil and if anything drops off the top of the windmill into these gears, the whole structure can be damaged very seriously. If these bullets had hit the spokes rather than the vanes of the windmills, the farmer would have been faced with the necessity of making expensive repairs.

Another farmer reported that shooting over his cattle had made them so nervous that it was impossible to round them up for shipment. He had trucks hired and waiting to carry his cattle to the city, but they were so disturbed that he had to dismiss the trucks because it was impossible to calm the cattle down for loading.

Other farmers have reported that cattle have been panicked apparently for the amusement of irresponsible trespassers and the farmer has been put to a great deal of work to locate them and bring them out of his woodlot.

It appears that very often thoughtless and irresponsible people have no idea of the results of their actions. The farmer whose living depends upon managing his cattle for the best weight gain suffers a substantial loss if the cattle stop feeding because they have been frightened or stampeded. People who snipe casually at windmills, insulators, mail boxes or almost anything that offers a target very often have no idea of how serious the damage can become.

PATIENCE

In the New Testament we have a letter addressed to a group of Christians who were in danger of losing the essential christan approach to everything, while they were convinced that they still were doing very well. I mean the letter to the Galatians. The apostle Paul who wrote this letter, permitted himself the exclamation: "You stupid Galatians! You must have been bewitched . . !" Here indeed is clarity of expression. The Galatians were not left in the dark by Paul as to what he thought of them.

You may wonder what this introduction has to do with the above title. Let me tell you. Towards the end of his epistle Paul writes: ". . . the harvest of the Spirit is love, joy, peace, patience . . ." This text inspired me to write about patience. Love is the subject about which still much is written, though not always without confusion of ideas. So I decided not to write about it. The next item mentioned by Paul is "joy" — well, a few weeks ago we finished singing "Joy to the World". Then comes "peace" — but we should still remember the song of the angels about "peace on earth". This leaves me with patience.

It may seem easy to say something about patience, but it is not. It is true enough that people still talk about patience. But what do they mean? One of the problems with regard to patience to me seems to be: if you don't have it, where do you get it? The problem of many people is not that they do not agree that we need patience, but that we don't know how to learn to be patient.

I remember very well an invalid who in one of my former congregations used to come to the church where I served, though he was not a member of that congregation. He was paralyzed all the way from his arms down. In his wheelchair he put in a good day's work as an accountant and was even active in the community. I knew that he often suffered much pain, but he went on with tough determination. Once I asked him the silly question, whether he could stand it. His remarkable answer was: "I cannot stand it, but I can take it."

I knew what he meant. To take it means to take it from Someone, from God. Patience is not a relation to the thing we suffer, but to the God we know.

This is why it is not easy to write about patience. Patience is not an isolated virtue. Patience is not an unrelated safety-island in the busy traffic of our modern world. You can not say: "Let's forget about the rest and go out for patience." This way you will never find it.

Patience is not comforting yourself with the general idea that all dark clouds somewhere still have a silver lining.

Patience is not the idea: It could be worse.

Patience is not the wisdom of resignation which tells you: Rebellion doesn't help anyway.

Patience is not the stoic wisdom: Fate is blind.

Patience is not to accept the advice: Keep smiling. Cry some other day.

To be patient is more being like Job than being like Eli. When Eli was told that his sons would die, he said: "It is the Lord: let him do what seemeth him good." In his reaction was no manliness, no faith-activity.

But Job said after the last messenger had come and informed him about the death if his children: "The Lord gave, and the Lord hath taken away; blessed be the name of the Lord." Here mourning is turned into doxology.

In the word patience we meet the word passion. The bible often uses the word: long suffering. Patience makes us able to suffer long. Patience teaches waiting.

It is almost a lost art. Our time has no time to wait. The world today has no waiting-room. Spending can not wait for earning. Intercourse cannot wait for marriage. We live longer than former generations, yet we are more hurried.

Are we just as stupid as the Galatians were in having lost the essential christian approach to everything? Is it because of our secularization that we are unable to wait?

Paul tells us that patience belongs to the harvest of the Holy Spirit. This reveals to us the root of our lack of patience. We do not lean on the staff of God's promises.

To say it more positively: patience is to trust in God, in His providence. We too are able to be patient, but only if we believe that He who gave us His own Son, will, with Christ, also give us freely all things. Only the Holy Spirit makes us willing to say:

Jesus, I my cross have taken,
All to leave, and follow Thee.

R. Kooistra.

Grief

Am I to go on like this?
my heart is shattered
like his
my head is heavy
as stone

thoughts and memories
race through my brain
endlessly
I walk as in a trance
thinking — I must do this

and that —
but why should I?
for whom?
small hands reach for me
needing, comforting me.

o the joy they gave us
just looking at them
our eyes meeting
in happiness shared
and difficulties too.

never again
shall these be shared
I shall know it alone
o how I hate death
and such a death.

I am not broken
yet bowed so far
that I cannot think
how shall I ever
stand again with uplifted face

and thank my God
as we so often
thanked Him
for endless blessings
that sometimes made us fear.

and yet I must
for He and I
and our children
are God's children
destined to live
now and forever.

Father help me to walk
with Thee I can share
all sorrow and joy
and I will smile
when I see Thy face.

Christina de Jong

A MacDuff Ottawa Report

CRYPTIC JARGON

OTTAWA — Mr. Walter Gordon is quickly learning the cryptic jargon of Finance Ministers.

His recent speech in Edmonton has been interpreted in some quarters as meaning no tax cuts in sight; in others as holding out new hope. Mr. Gordon indicated neither. He said sufficient economic growth and reduced unemployment would increase revenues and leave Government in a position to choose between acceding to new demands for expenditure or cutting taxes. He warned that unless expenditures were appreciably reduced he found it difficult to see "how Governments will be able to reduce the total revenues they must receive in taxes".

But Mr. Gordon said nothing about meeting his expenditures this year with tax revenues and no one expects him to do so. He is expected to have a lower deficit than in the current year when it will be well above $700 million. And prospects of this improve daily.

Federal revenues for 1964-65 are going to be very substantially higher than in the current year. He can count with some certainty on an increase of $450 million or ten times the increase that he has forecast for the current year. He has a reasonable prospect, given normal economic growth, of an increase of $550 million.

Here are some of the reasons:

In his last budget the Finance Minister changed the system of paying corporation tax so that payments will be made earlier. It gave him no extra revenue for 1963-64. In 1964-65 it means another $165 million.

Through pressures from business that impressed his Cabinet colleagues, perhaps unduly, Mr. Gordon was forced to retreat from his original budget proposal for an 11 per cent sales tax on building materials and production machinery. It was reduced to four per cent as the first step in a graduated scale that reaches 11 per cent only on December 31 this year.

The amount that this robbed him of in the current year's revenues will be returned next year with a good deal added. If there were no increase in the current level of sales over the next 15 months his revenues from sales tax would be $166 million higher than in the current year.

Canada's gross national production for 1963 turned out to be one per cent higher than Mr. Gordon forecast last June. In some circumstances this would mean a proportionate increase in revenue in the current years. Because of its nature it will have very little impact on this year's tax revenues.

The effect of a Fall wheat movement that has shattered all records has not yet shown up in the farmer's income tax and won't show up until next year. Nor will higher production be translated into corporation tax collections for another six months or more. This means that instead of having to forecast his revenues for 1964-65 entirely on the expected growth this year he is assured of higher revenues on the basis of what has already happened.

Mr. Gordon says main estimates for the year are $200 million less than had been contemplated two or three months ago. Again this is cryptic but with defence spending lower than the current year by probably $50 million it is reasonable to expect that the inevitable increase in over-all expenditure will be substantially less than the yearly average of $250 million. If this turns out to be the case Mr. Gordon starts with a deficit at least $350 million less than is expected this year.

If he should decide it is advisable he can carry out his promise of working toward a balanced budget and still have room for some moderating downward tax adjustments.

* * *

CAPITAL HILL CAPSULES

The Prime Minister's Cabinet shuffle has obviously thrown the mantle of Ernest Lapointe on the shoulders of the new Minister of Justice, Guy Favreau. Whether Mr. Pearson's new Quebec lieutenant can repeat history and become the same power in his Province remains to be seen. Lapointe was elected to Parliament before he could speak a word of English. He waited 17 years for his first Cabinet post and longer to become Minister of Justice. Favreau, perfectly bilingual, has achieved this top Cabinet status in just 18 months and while he is still barely known in the political circles of his own Province.

* * *

The one-shot American payment of $274.8 million (Canadian) for 30 year's use of Canada's share of power produced on the Columbia south of the border as a result of Canadian storage dams is proving not as simple as it looked. A capital inflow of this size in four days would push Canada's reserves of gold and U.S. dollars too high for Washington's liking. As a result the money will be invested in long term U.S. bonds on a standby basis. Meanwhile Ottawa must find an equivalent amount in this country to pay cash to British Columbia in October. It will have choice between borrowing it on the open market and taking a chance of boosting interest rates or borrowing from the Bank of Canada and risking the inflationary impact.

* * *

There is a reasonable prospect that by March the annual rate of unemployment in Canada (eliminating seasonal factors that bring it to its peak at that time of year) will drop below five per cent of the labour force. This would be lower than any year since 1957.

New Canadian Committee Ad

Eskimo Art Appr

Centuries of living with relentless nature has taught Canada's Eskimos the value of co-operation. One form of share and share alike in today's changing arctic is the West Baffin Eskimo Co-operative, operated by and for Eskimo artists and craftsmen. Headquarters are at Cape Dorset on the south coast of bleak Baffin Island – trading point for over 300 Eskimos. Here, wandering groups of Eskimos in from the hunting grounds for a brief period, sell the primitive art they have created. To maintain the high quality of graphic art stemming from the imagination, folklore and way of life of native inhabitants, the Eskimo co-operative requested advice from art critics in Canada's south. Result: a down-to-earth, critical look at Eskimo graphic art by an independent, voluntary group of six experts. Forming the Canadian Eskimo Art Committee (above) are, from left: Alan Jarvis, former director, National Gallery of Canada, M. F. Feheley, Toronto art collector, Dr. E. Turner, director, Montreal Museum of Fine Arts, Paul Arthur, noted typographer and art critic, and Norman Hallendy, designer and editor. Julien Hébert, industrial designer, is not present. Their task: to examine new graphic art designs, evaluate artistic merit, help keep this aspect of arctic culture fresh and appealing, suggest selling prices and generally advise Eskimo artists and the federal department of Northern Affairs on Eskimo art. Destined for public showing at the annual exhibit of Eskimo Art in April are 83 prints selected by the committee, the first to bear their seal of endorsement, ᐊᐅ, Eskimo syllabics for approved.

Artistic talents of E
brought significant
of skill in lamp trimm
work. Highest-price
To make prints fro
surfaced stones whi
stencils from sealskin

Pitseolak, has sev
in 1962 exhibit.

Kiakshuk's art i
by mythology.

...ittee Advises Arctic Craftsmen

Approved by Experts

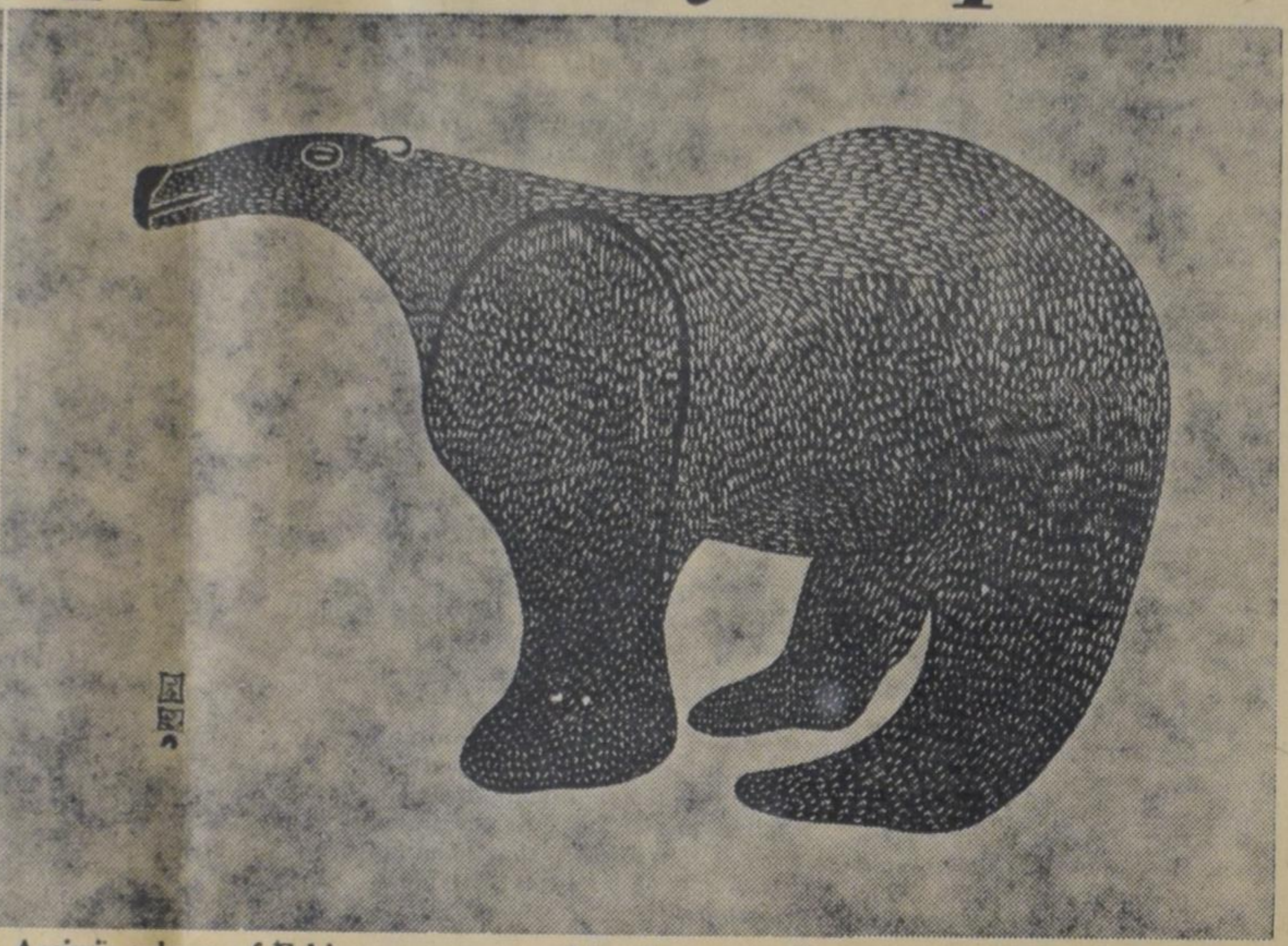

Artistic talents of Eskimo women, resulting in top-quality, money-making designs have brought significant change in community life. No longer appraised by old standards of skill in lamp trimming, skin curing, cooking, many gifted women are esteemed for art work. Highest-priced print in this year's show is *Big Bear,* ($85) by Lucy of Cape Dorset. To make prints from original drawings the designs are carefully transferred to flat-surfaced stones which are used as printing blocks. Other technique calls for cutting stencils from sealskin. Many tools used in graphic work are home-made by Eskimos.

Age-old method of harpoon hunting — part of everyday northern life and vital for obtaining food, clothing, heating and cooking oil — is subject of much Eskimo art.

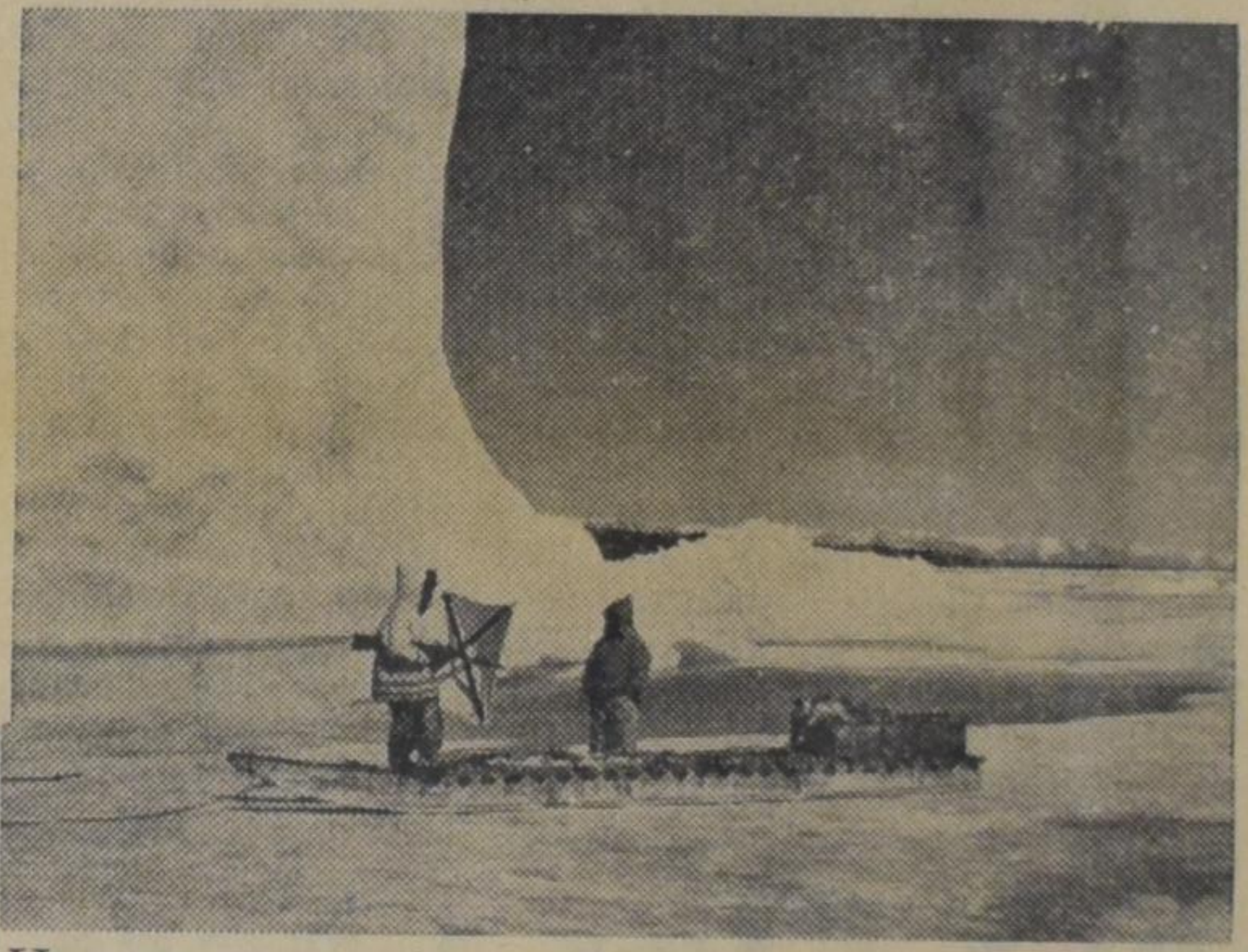

Hunters out on sea ice are still daily part of arctic life. Traditional, primitive way of existence helps Eskimo art remain unique, honest in creation.

Pitseolak, has several prints in 1962 exhibit.

Kenojuak's work is sought after by international collectors, art museums. *National Film Board of Canada Photos by B. Korda*

Kiakshuk's art is inspired by mythology.

Lucy, creator of prize print *Big Bear.*

Prints by Parr appear for first time in 1962.

Advice of Canadian Eskimo Art Committee will ensure that graphics reaching the public in the future, as originals, prints or greeting cards, will be of highest quality.

THE MAN WHO WANTS TO CHANGE THE ROMAN CATHOLIC CHURCH:

Father Hans Küng

Hans Küng was born 35 years ago at Lucerne, Switzerland. He studied at Rome's Gregorian University and at the Catholic Institute in Paris, France. At the age of 32 he was appointed Professor of Theology in the Catholic Faculty of the University of Tübingen, Germany, one of the two most famous German universities — the other being Heidelberg. And finally, even since its 1st Session, Hans Küng has been one of the official theologians of the 2nd Vatican Council. To grasp the full significance of this appointment, one should remember that there are two categories of theologians taking part in the Council. There are the private theologians, so to speak, who accompany their bishops as advisers and are entitled to read all the Council's secret documents, but who take no part in the sessions. And then there are the official theologians, appointed by the Pope himself: they participate in all the sessions. Hans Küng, it appears, was chosen by John XXIII on the advice of cardinal Cicognani, his Secretary of State. In practice Küng has the support of some important and powerful protectors, particularly cardinal König, Archbishop of Vienna, and cardinal Liénart, archbishop of Lille, France. Following are the excerpts of an interview with father Küng:

Question: In convoking the 2nd Vatical Council, John XXIII hoped to bring about a renewal of the (Roman) Church in such a way as to make possible a reconciliation with the Protestant and Orthodox churches. But has not this now become a rather secondary problem? Isn't today's essential problem the question of how to reconcile the Church with the modern world?

Father Hans Küng: In several respects these two problems are very closely related to one another. First of all we must remember that the function of the Church is to proclaim the Gospel to the world. But the essential difficulty, in Asia, in Africa, and even in Europe, is the terrible dissension among those whose mission is to do so. If those very people who set out to preach Christian faith and charity are divided in their own faith, and do not act with charity towards one another, how can they hope to persuade the unconverted? How can they declare that their own religion is the gest of all?

Then there is the problem of how to reform the Liturgy in such a way that it will be comprehensible to contemporary man. What we need is a simpler and more sober Liturgy which would be comprehensible in all respects: language, gestures and symbols. And it is important that all the faithful should be able to take part in it, because partaking of the Eucharist is essentially a communal act. Now these requirements are precisely those that were formulated by the men of the Reformation, 400 years ago. Therefore an adaption of the Liturgy to the needs of contemporary man would also satisfy the legitimate demands of the Protestant reformers. Finally, the theological basis for a discussion with the Protestants is excellent. Because Protestant theology has developed more freely than our own, and has kept in touch with current philosophical ideas, it has much to teach us.

Question: But in that case, why have the Protestants not been more effective, not only in Europe, but elsewhere? Why has not Christianity, through the Protestant, made much more progress in the world?

Father Hans Küng: I have no wish to stress the weaknesses of others. I have come to the conclusion that at this point in history it is the duty of theologians in either camp to discover what is worthwhile in the other camp and what is wrong in their own camp. Having said that, and since you have confronted me with the question, I would say that what the Protestants have lacked is a truly ecclesiastical conscience. The Church, after Christ, has two poles: the community of the faithful and the sacred ministry. The Protestants have laid new emphasis on the first pole — and with reason. But they have greatly neglected the second. In exalting, rightly, the invisible body of the Church, they have dissolved, mistakenly, many of the visible structures as they were already outlined in the New Testament. The Protestants' depreciation of the sacred ministry and of its authority has seriously weakened the Church's influenced. Because Protestant missionary societies have organized themselves by and large in an autonomous way, apart from the churches, they are a great deal weaker than the Catholic missions. In the same way, the division of religious thought, illustrated particularly in the phenomenon of the sects, is also a consequence of the depreciation of priestly authority.

Question: Do you think that the seminaries, under their present form of organization, are training priests to encounter the modern world in an appropriate way?

Father Hans Küng: No! By and large seminary students live in a world that is intellectually and materially too closed. To be capable of proclaiming the Gospel to the world they ought to remain in touch with the world throughout their training. That is, in fact, what happens here at Tübingen. The seminarists, who have ordinary civilian status until they attain their subdiaconate, go to the same university as all the other students, since there are no separate theological faculties in Germany. Moreover they are allowed to go and work for six months or a year in some other university of their own choosing. In that case, they live with a family.

Question: To what extent do you feel Latin should still be used? It is often argued in favour of Latin that it bears witness to the unity of the Church and that, thanks to its use, "everyone feels at home everywhere".

Father Hans Küng: That could be another way of saying that abroad as at home no one really understands what the priest is saying at the altar. If people are to take part in the offices they need a translation. Otherwise all that remains is a vague religious feeling. Latin has been disastrous for our missionary effort in countries outside Europe. Not the Great wall, but the wall of Latin hindered our efforts to convert the Chinese.

Let's Play Chess

Editor: Mr. C. HESS

DECEMBER LADDER

Contestants:	Problems: 88	89	90	91	Sub-total	Previous total	TOTAL
Points:	3	2	3	2	10		
G. Bloemendal, Toronto, Ont.	2	2	2	0	6	87	93 Winner!
R. VanKooy, Guelph, Ont.	No answer (1st)					88	88
F. Tolsma, Vauxhall, Alta.	—	2	—	0	2	75	77
E. H. Langendoen, St. Catharines, Ont.	1	0	0	2	3	72	75
J. Byl, Burnaby, B.C.	2	2	2	2	8	55	68
A. Guillaume (II), Toronto, Ont.	2	2	3	2	9	53	62
E. Smit, Bowmanville, Ont.	0	2	2	0	4	57	61
H. Postma, Port Williams, N.S.	2	2	0	2	6	54	60
A. Schuitema, Barrie, Ont.	No answer (3rd)					45	45
J. Wierda, Winnipeg, Man.	0	2	—	—	2	37	39
J. Heikamp (I), Burlington, Ont.	2	2	2	2	8	24	32
H. Geerlof (I), Smithville, Ont.	3	2	3	2	10	22	32
J. Binnema, Rocky Mountain House, Alta.	stays					31	31
J. VanDam, Redcliffe, Alta.	0	0	—	—	0	30	30
Dr. T. VanDeursen (I), The Hague, Neth.	2	2	—	0	4	18	22
M. DeJong (I), Stirling, Ont.	2	2	2	0	6	3	9
W. Triemstra (I), Ottawa, Ont.	1	2	0	0	3	4	7
G. Heebink, Brantford, Ont.	0	0	—	—	0	5	5
W. F. Stokdijk (I), Old Barns, N.S.	2	2	—	0	4	0	4
R. Teschow, Toronto, Ont.	0	2	—	2	4	new, welcome!	4
J. Hengeveld, Woodville, Ont.	1	2	0	0	3	new, welcome!	3
D. VanderKooy, Hamilton, Ont.	No answer (1st)					1	1
J Westendorp, Aldergrove, B.C.	—	0	—	—	0	new, welcome!	0
P. Zijlstra, Brantford, Ont.	—	—	0	0	0	new, welcome!	0
G. VanBelle, Toronto, Ont.	—	—	0	0	0	new, welcome!	0
P. Bakker, Edmonton, Alta.	0	0	0	0	0	new, welcome!	0

First of all, congratulations go to the winner of this month, Mr. G. Bloemendal of Toronto. The publisher will send you a booklet in the field of chess. We hope to see you back next month at the bottom of the ladder!

Six new contestants joined our circle. Welcome to all of you, welcome in the battle! Sorry that this month the problems were a little too difficult. Be not discouraged! I am going to return to the old rule, that one half of the problems will be very hard and the other half solvable also by beginners. The combination of 92 and 93 is a very good example.

Root out of Dry Ground

BY ARGYE M. BRIGGS

(23)

It was almost a week before Willie was pronounced out of danger and by that time, Annie was seriously ill. Jansie was recovering slowly, hindered by the nagging weakness of her affliction, but Chris, with the resiliency of childhood, made a rapid convalescence. Since Jansie was unable to go home, there was no one to give Chris decent meals and adequate care, so Doctor Smalling suggested that she be allowed the freedom of the makeshift wards.

Chris liked that. It was fun to wander about among the cots, gossiping with anyone who felt up to it, wobbling about on small errands for the nurses, and entertaining the very youngest patients. The clean beds and well-served food, though a barely adequate makeshift to the eyes of the trained nurses, were a miracle of efficiency and sanitation to the little girl.

R. P. appeared now and then, coughing dolefully, and insisting that he, too, would soon be a patient. But Doctor Smalling dashed his hopes. "You're fine, R. P.," he would assure the old man, and then he would add, flatteringly, "I don't understand how you have managed to stay free of it all this time."

And after a while, R. P. gained a sort of pride in his own immunity. Wasn't he one of the very few who hadn't been stricken? "It's this way," he would tell the loafers around the pot-bellied stove in the feed store, "It's this way. I just have a phy-zi-key that germs can't get a hold on. Me and Doc Smalling know how to take care of ourselves."

It was something of a blow to his pretensions when, in the second week of his family's stay in the hospital, Doctor Smalling, too, came down with the disease and was a patient. But after thinking it over, R. P. decided that this did not detract, that it added, rather, to his own prestige as a germ-resister.

And truth to tell, he did not come down at all, though stronger and cleaner men died. Whatever the reason, R. P. did not take the flu.

Outside the hastily curtained windows of the church, spring was slipping in, unobserved. Sometimes, in the heat of the day, the nurses would allow Chris to sit outside on the wide steps at the front of the church. There she would soak in the gentle sunlight, and the warmth would soothe her weakened muscles until she would find herself watching the diminished activity of the town with half dreaming, half observant eyes. Impressions rushed into her illness-cleansed mind like water into a dry gulch of the prairies. Never afterward would she smell the scent of apple blossoms without feeling again the lazy content of those long, motionless noontimes on the steps of the Methodist Church.

It was here that Joe found her one day. He came down the sunlit street, a tall, thin figure in an expensive cowboy hat and high-heeled boots of elaborate design. And there was about him a new air, as of a man who had charted his course, and, come what may, will abide by it. He was upon Chris before she saw him, and his freckled hands had pinioned her to the camp chair in which she was sunning.

"Well, how's the girl?" Joe asked and his tone was gentle through the habitual hardness of his voice. "How're you feeling now? Paw says you've been pretty sick."

"Joe!" Chris gave a small bounce of joy. "Where have you come from? Where have you been?"

Joe's flat-blue eyes were smiling down into hers, and his hands held her fast. "No, you don't," he said when she tried to get up. "You stay right there. How's Maw?" But he did not answer her questions.

Chris' face grew troubled. "She's awfully sick, Joe," she answered. "They're keeping one of those screens in front of her bed all the time, now."

Joe frowned and a shadow blew across his freckled face. "She getting what she needs?" he asked.

"Oh, yes," Chris assured him in an eager tone. "They're wonderful to you here, Joe! Why, when I was sick, one of them — those nurses bathed me every single day!"

Joe kicked gently at the leg of the camp chair. "If I give you some money, could you get Maw some of the things she needs or — wants, Chrissie?" he asked.

"I guess so," Chris agreed doubtfully. "But she don't really need anything, Joe. She's too sick. Why don't you just go in there and see her? She'd like that."

"Who's in there?" he asked. "Doc Smalling?"

"Doctor Smalling is in there," Chris told him. "He's had the flu, too. And nearly everyone we know has had it, and lots of them are still sick."

But Joe stood, thinking his own dark thoughts, and presently, he shook his head. "I can't go, honey," he told Chris. "I reckon I'd better get back to my — job."

He tucked a small roll of bills under her hand on the arm of the camp chair, and stood looking down at her, his face gentle with tenderness. "You're getting mighty pretty, Chris," he told her. "How're your lessons going?"

"Fine," Chris smiled up in answer. "I'm doing fine, Joe."

For a brief instant there was a flash of boyishness in the light-blue eyes. "Give your teacher my love, then," he told her teasingly, and with a quick pat for the brown curls and a quick look up and down the almost deserted street, Joe was swinging down the steps and away with elaborate casualness.

But not even money could take the screen from beside Annie's bed. And at last, one bright morning of spring sunshine, Jansie shuffled into the ward where Chris was reading a fairy story to a six-year-old, and hastily summoned her.

"What is it, Jansie?" Chris whispered as she followed the hunched figure between the cots. "What's the matter? Is Mamma worse?"

"She's dying," Jansie said briefly.

And Chris felt a chill of terrified understanding go over her flesh.

Annie was scarcely conscious as they bent above her. She fumbled at the smooth sheets, and smiled vaguely into her own thoughts. "Chrissie?" she whispered at the child's touch, and her big hand groped. "Chrissie?"

Chris nodded, then swallowed hard, and choked. "Yes'm, it's Chrissie."

Annie smiled again and her eyes groped up at the girl's face. "My baby," Annie said softly.

And was quiet.

And after a long, sobbing moment, the nurse eased Chris away, around the screen.

Unnoticed, Chris wandered about the wards, fighting the terror that was pressing against her heart, seeking a place of solituted that she might consider this thing that had happened.

A last she came upon an isolated corner in one of the Sunday School rooms, where she could huddle behind the protecting cover of stacked-up pews from the other rooms. She crouched back there, terrified as the fear and the finality of death was laid bare before her, and she was struggling to reassemble the shattered concepts of her own small world.

Vaguely, from a window high above her, she realized that the long light fell on the uncarpeted floor. Dully, she watched as the motes danced in their golden stream, and dimly, as if from some long distant past, a memory about death unfolded in her thoughts. "If I should die." It was that poem she had read in school that day she got sick. And it was about dying. When you thought of it that way, dying didn't seem to be so bad, somehow. Dying could be a part of beautiful things, like—

And she groped for the thoughts that lay just out of reach, somewhere in the scarcely realized land of the senses. It was a promise of comfort, and somehow, within it, lay something of dignity, something of peace, in this matter of death —

But there were light, quick footsteps on the uncarpeted floor just outside her haven. "There," puffed an unfamiliar voice. "That's the fiftieth tray I've carried today! My arms are killing me!"

Chris shrank farther into her haven and waited, trembling a little as another voice answered, "Well, we're sending a few home now and then, so I guess it's getting lighter."

There was a long sigh from the first voice and the scruff of a shoe near Chris' hideout. "Yep. That's right. Five went home today, nearly well."

"And the fat woman in the annex just died," said the second voice in a tone of cheerful gossip. "You know how hard it goes with all that weight!"

"Is that so?" exclaimed the first voice. "I hadn't heard. Poor soul!"

(To be continued)

A PREY TO SATAN

by C. SLUYS

"The Book 'A Prey to Satan' is written by a Dutch immigrant in America, who has earlier published several novels in The Netherlands. For this novel too, the setting is in The Netherlands and Germany. The main characters in the book are people of the Reformed Church, people in whom the tensions between good and evil are great. The chief characters are two men who came from Christian homes, but fell "A Prey to Satan". The plot is very thrilling. The story keeps moving and is often filled with suspense. It includes daring thefts, and even a murder.

I heartily recommend this book for light and interesting reading, which will at the same time serve as a warning against the subtlety of sin, and stimulate one to greater diligence in living close to the Lord, Who is the only One through whom we, as Christians can escape the snares of Satan. Parents would do well to present it to their teenage children and young people."

— "Trowel and Sword"

$ 3.00

Order from your bookseller or from the publishers

GUARDIAN PUBLISHING COMPANY LTD.

BOX 312, STATION B

HAMILTON, ONT.

CONFIDENTIALLY SPEAKING

Dear Con and Ad,

The other day I heard a minister say, over the radio, that Christ died for all mankind, His death was sufficient for all sins. I have been told differently. Christ died only for the believers. Now my question is how can we go out to evangelize and tell people Christ died for them, if He only died for the believers?

A Friend

Dear Friend,

We appreciate your question, which is in the mind of many people. It is therefore no criticism, when we start off with asking you a few counter questions. Is it true that in evangelism we have to tell people that Christ died for them? Does the Bible instruct us to do so? If so, where? If not so, why do we want to know whether Christ died for all men? Does God always reveal whether a man is saved when he dies?

We want you to pay special attention to what the apostle Paul wrote in II Cor. 5:19. Paul says there, "God was in Christ reconciling the world unto Himself . . ." In Christ, that is not only in His death but also in His life. It is no splitting of hairs when we say this.

When Adam fell into sin, the history of mankind ended right then and there. When God gave His promise (Gen. 3:15) He started a new history in promising, and later on in sending, the second Adam. God did not want the world to be lost. He had created everything in order that He could delight in the work of His hands. If the first Adam proved not to be willing to govern and develop the world to this end, then the second Adam would do it. This is a mystery we will never be able to comprehend. The second Adam was not a new try, it was the Divine assurance that God's plan with His world would go through. God Himself took the place of the second Adam. Jesus Christ is God and He is man.

Is not this the message in evangelism: God is reconciling the world unto Himself. Do you believe it? Then you have part in it, not hereafter only, but now already. If you do not believe it, then you will not share in the new creation, which started when God promised His Son and which will be completed when the Lord returns.

Christ lived and died in order that God and man may be reconciled. That is the criterium. And that is taking place. Therefore the question is not whether Christ died for the believers only or for everyone. The question is whether we believe that God so loved the world that He sent His only begotten Son, because he who believes this, has life eternal.

Con Fidential.

Ad. Visel

CANADA'S FUR TRAPPER

BY DOUG OMAND

Ontario Department of Lands and Forests

(Canadian Scene) — That romantic figure out of Canada's history, the fur trapper, is still active. In fact, the value of wild fur trapped in Canada has been rising steadily over the years since the First World War. Today, 55,000 Canadians make all or part of their living by trapping and the value of wild fur trapped amounts to $10,000,000.

In the mid-thirties, there were fears that the mainstay of the industry, the beaver, was headed for extinction. Rigid control was introduced. The beaver responded so rapidly that they have moved into areas where they hadn't appeared for one hundred years. An angry resident of Ottawa complained that beavers were cutting down trees in the back garden!) Muskrat, mink, otter, marten and lynx are all important fur-bearing animals contributing to the living of trappers.

Fur is at its best and commands the highest prices if it is taken during the winter months, so government regulations set trapping seasons covering this period. As the ice begins to form on the northern rivers and a light dusting of snow appears on the frozen ground, the trapper prepares to go out on his line. His trip line may cover 20 to 40 square miles of country. To cover all the creeks, rivers and ponds, he may travel 40 or 50 miles before returning home. Although a few fortunate trappers manage to afford snow scooters, the majority travel on foot, taking to snowshoes as the snow becomes deep. The most valuable furs are taken in the water so in order to set his traps, the trapper must cut through the ice and set them below the surface. The traps are set in such a way that the animal drowns immediately on being caught, not only for humane reasons but because the fur is less likely to be damaged if the animal is killed quickly.

After the traps are set out, the trapper must check them regularly, reset the ones that were successful, and move the ones that were not. He walks his trapline once a week, carrying the catch back to his cabin. Often, he will skin the larger animals on the trail to cut down the weight he must carry. But there are many parts of Canada where he will carry his catch back because a beaver represents not only a $20.00 pelt but 40 pounds of meat which will sustain the trapper and his dog team for several days. Back at the cabin, the skin must be stretched on a board to exactly the right size to take out wrinkles without pulling it out of shape. Then, it is scraped clean of fat and flesh and dried slowly on the stretcher until it is stiff and leathery. If it is a good skin and has been expertly stretched, cleaned and dryed, it may be worth $30. If, on the other hand, beaver coats are going to go out of fashion next year, it may be worth $10.

Subject to the vagaries of weather, fashion, and the behaviour of the animals themselves, the trapper lives a hard and precarious life but it is a life of freedom. To a certain breed of men, this fact outweighs any disadvantages.

This Canadian trapper has taken a beaver out of a successful set and is pictured resetting his trap. The wooden stakes anchor the trap and guide the animal to it.

(Ontario Department of Lands and Forest Photo)